C U R T E A D E A P E L B Ă L Ț I

Dosarul nr.1a-662/2021 Prima instanţă: Judecătoria Ungheni

Judecător Vasile Șchiopu

D E C I Z I E
În numele Legii

27 noiembrie 2023
mun.Bălţi

Colegiul penal al Curţii de Apel Bălţi
Având în componenţa sa:
Preşedintele şedinţei de judecată Ion Talpa
Judecătorii: Oxana Mironov, Svetlana Șleahtițki
Grefierii: Goncear Elena, Cristina Munteanu, Valeria Dioneac
Cu participarea:
Procurorului Octavian Bodareu
Apărătorului Lungu Alexei

examinat în ordine de apel în şedinţă publică, apelul procurorului în Procuratura raionului Ungheni, Victoria Popov, apelul avocatului Ion Ciorba în interesul părții vătămate SRL ”Cidonia” și apelul avocatului Bulbuc Boris în interesul inculpaților Luca Isidor și Vutcariova Ecaterina, declarate împotriva sentinţei Judecătoriei Ungheni din 10.06.2013, pe cauza penală de învinuire în privinţa lui:

Vutcariova Ecaterina ***,** născută la *****, locuitoare a or. *****, str. ***** nr. *****, cu studii superioare, administrator al SRL ”Ialcom Agro”, necăsătorită, moldoveancă, cet. a R. Moldova, fără antecedente penale;

în săvârșirea infracțiunilor prevăzute de art. art. 361 alin. (2) lit. b), 190 alin. (5) Cod penal,-

Luca Isidor ***,** născut la *****, originar și locuitor al sat. *****, raionul *****, cu studii medii, director al SRL ”Vabiconplus”, supus militar, căsătorit, moldovean, cet. a R. Moldova, fără antecedente penale;

în săvârșirea infracțiunilor prevăzute de art. art. 361 alin. (2) lit. b), 190 alin. (5) Cod penal,-

Termenul de examinare a cauzei:
Prima instanță: 05.10.2011 – 10.06.2013;
Instanța de apel: 02.07.2013 – 25.05.2016;
Instanța de recurs ordinar: 04.08.2016 – 06.12.2016;
Instanța de apel:04.01.2017 – 30.09.2020;
Instanța de recurs ordinar:24.12.2020 – 25.05.2021.
Instanța de apel: 26.08.2021 – 27.11.2023;
Procedura de citare legală executată.

După expunerea esenţei cauzei de către judecătorul raportor, ţinând cont de argumentele recursului, materialele cauzei, opiniile participanţilor la proces, pentru expunere asupra recursului, Colegiul penal,-

a constatat:

Soluția și argumentele instanței de fond:

Prin sentința Judecătoriei Ungheni din 10 iunie 2013, **Vutcariova Ecaterina** a fost recunoscută vinovată în săvârșirea infracţiunii prevăzute de art. 361 alin. (2) Cod penal și în baza acestei legi i s-a stabilit pedeapsă închisoare pe termen de 3 (trei) ani, cu privarea de dreptul de a ocupa funcții de conducere și de administrator al valorilor materiale pe un termen de 3 (trei) ani.

În baza art. 90 Cod penal s-a dispus suspendarea executării pedepsei cu închisoarea cu stabilirea Ecaterinei Vutcariova a termenului de probă de 3 (trei) ani.

S-a dispus aplicarea în privința Ecaterinei Vutcariova a măsurii preventive-obligațiune de a nu părăsi locul de trai până la intrarea sentinței în vigoare.

Luca Isidor a fost recunoscut vinovat de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 361 alin. (2) Cod penal și în baza acestei legi i s-a stabilit pedeapsa închisoare pe un termen de 3 (trei) ani, cu privarea de dreptul de a ocupa funcții de conducere și de administrare al valorilor materiale pe un termen de 1 (un) an.

A fost recunoscut vinovat de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 196 alin. (4) Cod penal și în baza acestei legi i s-a stabilit pedeapsă închisoare pe termen de 2 (doi) ani.

În baza art. 84 alin. (1) Cod penal prin cumul parțial al pedepselor aplicate i s-a stabilit lui Luca Isidor pedeapsa definitivă 3 (trei) ani 6 (șase) luni închisoare cu privarea de dreptul de a ocupa funcții de conducere și de administrare al valorilor materiale pe un termen de 1 (un) an.

În baza art. 84 alin. (4) Cod penal, prin cumul parțial al pedepselor aplicate și a pedepsei stabilite prin sentința Judecătoriei ***** din 20.11.2012, i s-a stabilit lui Luca Isidor pedeapsa definitivă 4 (patru) ani închisoare cu privarea de dreptul de a

ocupa funcții de conducere și de administrare al valorilor materiale pe un termen de 1 (un) an.

În baza art. 90 Cod penal s-a dispus suspendarea executării pedepsei cu închisoarea cu stabilirea lui Luca Isidor a termenului de probă de 3 (trei) ani.

S-a dispus aplicarea în privința lui Luca Isidor a măsurii preventive - obligațiune de a nu părăsi locul de trai până la intrarea sentinței în vigoare.

S-a dispus încasarea de la Vutcariova Ecaterina și Luca Isidor în mod solidar în beneficiul SRL ”Cidonia” a sumei 107739 (o sută șapte mii șapte sute treizeci și nouă) lei.

Potrivit rechizitoriului Vutcariova Ecaterina, a fost învinuită de faptul că, în iulie 2009, îndeplinind funcția de contabil şef al SRL „Ialcomagro”, în urma unei înțelegeri cu cet. Luca Isidor, care nu era angajat al societății nominalizate, i-a transmis acestuia ștampila SRL „Ialcomagro” și rechizitele bancare necesare pentru ca el să poată încheia contracte din numele societății respective. La 03.07.2009 cet. Luca Isidor, prezentându-se ca director comercial al SRL „Ialcomagro" şi utilizând ștampila şi rechizitele bancare ale acestei societăți, a încheiat eu SRL „Cidonia” un contract de livrare a fructelor.

În baza acestui contract, la 06.07.2009, SRL „Cidonia” a livrat pentru SRL „Ialcomagro” conform facturii fiscale nr. SU2108050 o cantitate de 14 060 kg de caise în sumă de 168 720 lei, la 07.07.2009 conform facturii fiscale nr.SU2108051 o cantitate de 17 547 kg de caise în sumă de 210564 lei şi la 08.07.2009 conform facturii fiscale nr. SU 2108052 o cantitate de 18 142 kg de caise în sumă de 217 704 lei, în total a livrat producție în sumă de 596 988 Ici.

Ulterior Vutcariova Ecaterina împreună cu Luca Isidor ca reprezentanți şi prin intermediul SRL „Ialcomagro”, au transferat pe contul SRL, „Cidonia”” 388 554 lei, iar restul 208 434 lei i-au însușit.

*Prin acțiunile sale intenționate, Vutcariova Ecaterina ***** împreună cu Luca Isidor *****, au comis o escrocherie, adică au dobândit ilicit bunurile altei persoane prin înşelăciune şi abuz de încredere după indicele: cu cauzarea de daune în proporții deosebit de mari, ceea ce constituie infracțiunea prevăzută de art.190 alin.(5) Cod penal.*

Tot Vutcariova Ecaterina, deținând funcția de contabil şef al SRL „Ialcomagro” şi atribuindu-și ilegal funcția de director-interimar al SRL „Ialcomagro”, la 06.07.2009 a emis un ordin fals sub nr. 1-m prin care cet. Luca Isidor a fost angajat în societatea nominalizată în funcția de director comercial.

Tot ea, la 10.07.2009, în același mod a emis un alt ordin sub nr.2-m prin care cet. Luca Isidor a fost eliberat din funcția de director comercial al SRL „Ialcomagro”.

În aceiași zi a încheiat un contract din numele directorului SRL „Ialcomagro”, Leahu Anatolie privind angajarea cet. Luca Isidor în calitate de director comercial

al societății respective şi în baza acestui contract a emis ordinul nr.3-m de angajare a susnumitului, pe care l-a semnat ilegal din numele directorului, adică în lipsa împuternicirilor de a exercita asemenea atribuții.

Prin acțiunile sale intenționate, Vutcariova Ecaterina a confecționat, deținut şi folosit documente oficiale false care acordă drepturi şi eliberează de obligații, ceia ce constituie infracțiunea prevăzută de art.361 alin.(1) Cod penal.

Luca Isidor *****, a fost învinuit de faptul că, în iulie 2009, Vutcariova Ecaterina, îndeplinind funcția de contabil șef al SRL „Ialcomagro", în urma unei înțelegeri cu cet. Luca Isidor, care nu era angajat al societății nominalizate, i-a transmis acestuia ștampila SRL „Ialcomagro", şi rechizitele bancare necesare pentru ca el să poată încheia contracte din numele societății respective. La 03.07.2009 cet. Luca Isidor, prezentându-se ca director comercial al SRL „Ialcomagro", şi utilizând ștampila şi rechizitele bancare ale acestei societăți, a încheiat cu SRL „Cidonia" un contract de livrare a fructelor.

În baza acestui contract, la 06.07.2009, SRL „Cidonia" a livrat pentru SRL „Ialcomagro"," conform facturii fiscale nr. SU2108050 o cantitate de 14060 kg de caise în sumă de 168720 lei, la 07.07.2009 conform facturii fiscale nr.SIJ2108051 o cantitate de 17 547 kg de caise în sumă dc 21 0564 lei şi la 08.07.2009 conform facturii fiscale nr.SU 2108052 o cantitate de 18 142 kg de caise în sumă de 217 704 lei, în total a livrat producție în sumă dc 596 988 lei.

Ulterior Luca Isidor împreună cu Vutcariova Ecaterina, ca reprezentanți și prin intermediul SRL „Ialcomagro", au transferat pe contul SRL „Cidonia"" 388 554 lei. iar restul 208 434 lei i-au însușit.

*Prin acțiunile sale intenționate, Luca Isidor ***** împreună cu Vutcariova Ecaterina *****, au comis o escrocherie, adică au dobândit ilicit bunurile altei persoane prin înşelăciune şi abuz de încredere după indicele: cu cauzarea de daune în proporții deosebit de mari, ceia ce constituie infracțiunea prevăzută de art.190 alin.(5) Cod penal.*

Tot Luca Isidor, la 03.07.2009, ne dispunând de împuternicirile respective şi deținând ștampila şi rechizitele bancare ale SRL „Ialcomagro", a încheiat şi a semnat un contract cu SRL „Cidonia" de procurare a caiselor în care s-a înscris că deține funcția de director comercial, dar de fapt nu era angajat al firmei respective. Ulterior în baza acestui contract a primit marfă de la SRL. „Cidonia" în valoare de 596 988 lei.

Prin acțiunile sale intenționate, Luca Isidor a confecționat, deținut şi folosit un document oficial fals care acordă drepturi, ceia ce constituie infracțiunea prevăzută de art.361 alin. (1) Cod penal.

Potrivit ordonanței de modificare a învinuirii din 06 noiembrie 2012, Vutcariova Ecaterina ***, a fost învinuită de faptul că printr-o înțelegere**

prealabilă cu Luca Isidor *** au dobândit ilicit bunurile altei persoane în următoarele circumstanțe:**

În iulie 2009 Vutcariova Ecaterina, îndeplinind funcția de contabil şef al SRL „Ialcomagro", în urma unei înțelegeri cu cet. Luca Isidor, care nu era angajat al societății nominalizate, i-a transmis acestuia ștampila SRL „Ialcomagro" şi rechizitele bancare necesare pentru ca el să poată încheia contracte din numele societății respective. La 03.07.2009 cet. Luca Isidor, prezentându-se ca director comercial al SRL „Ialcomagro" şi utilizând ștampila şi rechizitele bancare ale acestei societăți, a încheiat cu SRL „Cidonia" un contract de livrare a fructelor.

În baza acestui contract, la 06.07.2009, SRL „Cidonia" a livrat pentru SRL „Ialcomagro" conform facturii fiscale nr. SU2108050 o cantitate de 14 060 kg de caise în sumă de 16 8720 lei, la 07.07.2009 conform facturii fiscale nr.SU2108051 o cantitate de 17 547 kg de caise în sumă de 210 564 lei şi la 08.07.2009 conform facturii fiscale nr.SU 2108052 o cantitate de 18 142 kg de caise în sumă de 217 704 lei, în total a livrat producție în sumă de 596 988 lei.

Ulterior Vutcariova Ecaterina împreună cu Luca Isidor, ca reprezentanți şi prin intermediul SRL „Ialcomagro", au transferat pe contul SRL „Cidonia"" 388 554 lei, iar restul 208 434 lei i-au însușit.

Prin acțiunile sale, Vutcariova Ecaterina împreună cu Luca Isidor, au comis escrocheria, adică au dobândit ilicit bunurile altei persoane prin înşelăciune şi abuz de încredere după indicele: cu cauzarea de daune în proporții deosebit de mari, ceia ce constituie o infracțiune prevăzută de art.190 alin.(5) Cod penal.

Tot, Vutcariova Ecaterina printr-o înțelegere prealabilă cu Luca Isidor *****, care ultimul la 03.07.2009, ne dispunând de împuternicirile respective şi deținând ștampila şi rechizitele bancare ale SRL „Ialcomagro", a încheiat şi a semnat un contract cu SRL „Cidonia" de procurare a caiselor în care s-a înscris că deține funcția de director comercial al SRL „Ialcomagro", dar de fapt nu era angajat al firmei respective. Ulterior în baza acestui contract a primit marfa de la SRL „Cidonia" în valoare de 596 988 lei.

Mai apoi, Vutcariova Ecaterina, deținând funcția de contabil şef al SRL „Ialcomagro" şi atribuindu-se ilegal funcția de director-interimar al SRL „Ialcomagro", printr-o înțelegere prealabilă cu Luca Isidor *****, la 06.07.2009 a emis un ordin fals sub nr.1-m prin care ultimul a fost angajat în societatea nominalizată în funcția de director comercial.

Tot ea, la 10.07.2009, în același mod, a emis un alt ordin sub nr.2-m prin care Luca Isidor a fost eliberat din funcția de director comercial al SRL „Ialcomagro".

În aceiași zi ea a încheiat un contract din numele directorului SRL „Ialcomagro" Leahu Anatolie privind angajarea lui Luca Isidor în calitate de director comercial al societății respective şi în baza acestui contract a emis ordinul

nr.3-m de angajare a susnumitului, pe care l-a semnat ilegal din numele directorului, adică în lipsa împuternicirilor de a exercita asemenea atribuții.

*Prin acțiunile sale intenționate, Vutcariova Ecaterina împreună cu Luca Isidor ***** a confecționat, deținut şi folosit documente oficiale false care acordă drepturi şi eliberează de obligații, după indicii de două sau mai multe persoane, ceia ce constituie infracțiunea prevăzută de art.361 alin.(2) lit. b) Cod penal.*

Luca Isidor ***, printr-o înțelegere prealabilă cu Vutcariova Ecaterina ***** au dobândit ilicit bunurile altei persoane în următoarele circumstanțe:**

În iulie 2009 Vutcariova Ecaterina, îndeplinind funcția de contabil şef al SRL „Ialcomagro", în urma unei înțelegeri cu cet. Luca Isidor, care nu era angajat al societății nominalizate, i-a transmis acestuia ștampila SRL „Ialcomagro" și rechizitele bancare necesare pentru ca el să poată încheia contracte din numele societății respective. La 03.07.2009 cet. Luca Isidor, prezentându-se ca director comercial al SRL „Ialcomagro" şi utilizând ștampila și rechizitele bancare ale acestei societăți, a încheiat cu SRL „Cidonia" un contract de livrare a fructelor.

În baza acestui contract, la 06.07.2009, SRL „Cidonia" a livrat pentru SRL „Ialcomagro" conform facturii fiscale nr. SU2108050 o cantitate de 14 060 kg de caise în sumă de 16 8720 lei, la 07.07.2009 conform facturii fiscale nr.SU2108051 o cantitate de 17 547 kg de caise în sumă de 210 564 lei şi la 08.07.2009 conform facturii fiscale nr.SU 2108052 o cantitate de 18 142 kg de caise în sumă de 217 704 lei. în total a livrat producție în sumă de 596 988 lei.

Ulterior Luca Isidor împreună cu Vutcariova Ecaterina, ca reprezentanți şi prin intermediul SRL „Ialcomagro", au transferat pe contul SRL „Cidonia" 388 554 lei, iar restul 208 434 lei i-au însușit.

Prin acțiunile sale, Luca Isidor împreună cu Vutcariova Ecaterina, au comis escrocheria, adică au dobândit ilicit bunurile altei persoane prin înşelăciune şi abuz de încredere după indicele: cu cauzarea de daune în proporții deosebit de mari, ceia ce constituie infracțiunea prevăzută de art.190 alin.(5) Cod penal.

Tot, Luca Isidor, printr-o înțelegere prealabilă cu Vutcariova Ecaterina, la 03.07.2009, ne dispunând de împuternicirile respective şi deținând ștampila şi rechizitele bancare ale SRL „Ialcomagro", a încheiat şi a semnat un contract cu SRL „Cidonia" de procurare a caiselor în care s-a înscris că deține funcția de director comercial al SRL „Ialcomagro", dar de fapt nu era angajat al firmei respective. Ulterior în baza acestui contract a primit marfă de la SRL „Cidonia" în valoare de 596 988 lei.

Luca Isidor, printr-o înțelegere prealabilă cu Vutcariova Ecaterina, care deținând funcția de contabil şef al SRL „Ialcomagro" şi atribuindu-şi ilegal funcția de director-interimar al SRL „Ialcomagro", la 06.07.2009 a emis un ordin fals sub nr.1-m prin care Luca Isidor a fost angajat în societatea nominalizată în funcția de director comercial. Ulterior, la 10.07.2009, în același mod, Vutcariova Ecaterina a

emis un alt ordin sub nr.2-m prin care Luca Isidor a fost eliberat din funcția de director comercial al SRL „Ialcomagro”. În aceiași zi Vutcariova Ecaterina a încheiat un contract din numele directorului SRL „Ialcomagro” Leahu Anatolie privind angajarea lui Luca Isidor în calitate de director comercial al societății respective şi în baza acestui contract a emis ordinul nr.3-m de angajare a susnumitului, pe care l-a semnat ilegal din numele directorului, adică în lipsa împuternicirilor de a exercita asemenea atribuții.

Prin acțiunile sale, Luca Isidor împreună cu Vutcariova Ecaterina a confecționat, deținut şi folosit un document oficial fals care acordă drepturi, după indicele de două sau mai multe persoane ceia ce constituie infracțiunea prevăzută de art.361 alin.(2) lit. b) Cod penal.

Solicitările apelantului:

Sentinţa de condamnare în termenul şi modul prevăzut de art. 402 Cod pr. penală a fost atacată cu apel de către procurorul în Procuratura raionului Ungheni, Popov Victoria, care a solicitat casarea sentinței şi pronunțarea unei noi hotărâri, prin care inculpații să fie condamnați în baza art.190 alin.(5), art.361 alin.(2) lit. b), 84 alin.(1) Cod penal la 10 ani închisoare, cu privarea de dreptul de a desfășura activitate economică pe un termen de 3 ani, cu executare.

Apelantul a invocat că vinovăția inculpaților în comiterea infracțiunilor încriminate a fost dovedită integral prin declarațiile părții vătămate Dunai Gheorghe, a martorilor Bulgac ***** și Leahu Anatolie cât și a probelor scrise evidente la materialele cauzei penale și cercetate în cadrul examinării speței dedusă judecății, iar versiunea apărării nu şi-a găsit confirmare.

Pe de altă parte, apelantul a menționat rezerve inclusiv în partea stabilirii pedepsei ca fiind una prea blândă, ne fiind respectate principiile generale de individualizare a pedepsei și scopul pedepsei penale, fără a fi luate în considerație circumstanțele cauzei, gradul prejudiciabil al infracțiunii și consecințele survenite, mai cu seamă aplicarea în speță a prevederilor art. 90 Cod penal, care nu sunt aplicate speței în condițiile în care nu au recunoscut vina, nu au abordat o atitudine de conștientizare a faptelor prejudiciabile comise, astfel ținând cont de motivul și scopul faptelor comise, consideră rațional de a le fi stabilite pedepse cu executarea reală, prin aplicarea atât a pedepsei principale cât și celei complimentare.

<u>*De asemenea*</u>, sentinţa de condamnare în termenul şi modul prevăzut de art. 402 Cod pr. penală a fost atacată cu apel de către avocatul Ciorbă Ion în numele SRL „Cidonia”, care a solicitat casarea sentinței şi pronunțarea unei noi hotărâri, prin care inculpații să fie condamnați conform învinuirii formulate, la o pedeapsă mai aspră tot odată de a fi dispusă încasarea în mod solidar de la inculpații Vutcariova Ecaterina și Luca Isidor în beneficiul SRL „Cidonia”, în persoana administratorului Bulgac Lidia a prejudiciului material cauzat prin acțiunile ilegale

ale acestora în mărime de 107 739 lei, or vinovăția inculpaților în săvârșirea infracțiunilor imputate a fost dovedită integral prin probele administrate la caz.

În continuare, sentinţa de condamnare în termenul şi modul prevăzut de art. 402 Cod pr. penală a fost atacată cu apel de către avocatul Boris Bulbuc în numele inculpaților, care a solicitat casarea sentinței şi pronunțarea unei noi hotărâri, prin care inculpații să fie achitați, din motiv că faptele lor nu conțin elementele infracțiunii.

În motivarea apelului, apărătorul a invocat că în acțiunile lui Luca Isidor nu există elementele componențelor de infracțiuni încriminate şi circumstanțele cauzei relevă raporturi cu caracter comercial.

Nu există dovezi care să demonstreze că Luca Isidor ar fi comis fapta prevăzută de art.361 alin.(2) Cod penal, mai mult, instanța de fond nici nu a specificat care anume acțiune din cadrul laturii obiective a art.361 alin.(2) Cod penal este încriminată lui Luca Isidor, sentința de condamnare fiind una abstractă.

În ce privește condamnarea în temeiul art.196 Cod penal, raporturile respective sunt civile, iar pentru neexecutarea contractului, Codul civil prevede sancțiunile corespunzătoare, care se reduc, în esență, la repararea prejudiciului.

Acte de procedură:

Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 25 mai 2016, au fost admise apelurile declarate, casată sentința şi pronunțată o nouă hotărâre, prin care Vutcariova Ecaterina şi Luca Isidor au fost achitați de sub învinuirea comiterii infracțiunii prevăzute de art.190 alin.(5) Cod penal, pe motiv că faptele lor nu întrunesc elementele infracțiunii.

Procesul penal în privința inculpaților Vutcariova Ecaterina şi Luca Isidor pe art.361 alin.(2) lit. b) Cod penal a fost încetat, în legătură cu expirarea termenului prescripției tragerii la răspundere penală.

Acțiunea civilă a fost lăsată fără soluționare, ce nu împiedică intentarea ei în ordinea procedurii civile.

Prin deciziei Colegiul penal lărgit al Curții Supreme de Justiție din 06 decembrie 2016, au fost admise recursurile declarate, casată total decizia instanței de apel şi dispusă rejudecarea cauzei de către aceeași instanță, în alt complet de judecată.

În motivarea deciziei pronunțate, instanța de recurs cu trimitere la prevederile art.art.384-397 Cod de procedură penală, a indicat că instanța de apel, corect statuând că sentința conține erori ce determină lipsa unei motivări argumentate, făcând-o neclară şi abstractă, nu a respectat întocmai prescripțiile de drept nominalizate, deoarece, potrivit descriptivului deciziei contestate:

a) nu s-a pronunțat asupra episodului privind falsificarea contractului din 03.07.2009, încheiat cu SRL „Cidonia", încriminat ambelor inculpați prin ordonanțele din 06.11.2012, (f.d.212-213);

b) nu a rejudecat cauza potrivit regulilor generale pentru examinarea cauzelor în primă instanță, nu a apreciat fiecare probă separat, din punct de vedere al pertinenței, concludenţei, utilității şi veridicității ei, iar toate probele în ansamblu – din punct de vedere al coroborării lor, inclusiv în raport cu toate circumstanțele de fapt şi de drept a învinuirii invocate în ordonanțele din 06.11.2012 (f.d.212-213), în special sub aspectul legăturii de cauzalitate între acestea. Nu a indicat în hotărâre motivele pentru care a respins probele și argumentele acuzării;

c) constatarea că falsificarea actelor nu poate fi apreciată drept motiv de escrocherie, contrazice jurisprudenței naționale, potrivit cărei documentul falsificat anterior reprezintă o varietate a înșelăciunii, falsificarea unor astfel de documente, urmată de folosirea lor de către falsificator în vederea sustragerii bunurilor trebuie calificată conform art.190 şi art.361 Cod penal (pct.15 din Hotărârea Plenului CSJ a RM din 28.06.2004, nr.23 - Cu privire la practica judiciară în procesele penale despre sustragerea bunurilor);

d) aplicarea prescripției este întemeiată pe art.332 alin.(1), 391 alin.(1) pct.6) Cod de procedură penală, care însă nu prevăd expres un asemenea temei de încetare a procesului penal.

Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 30 septembrie 2020, au fost admise apelurile declarate, casată parțial sentința, inclusiv din alte motive, cu pronunțarea unei noi hotărâri potrivit modului prevăzut pentru prima prin care:

Procesul penal în privința lui Vutcariova Ecaterina în comiterea infracțiunii prevăzute de art.361 alin.(2) lit. b) Cod penal a fost încetat în legătură cu intervenirea termenului de prescripție prevăzut de art.60 alin.(1) lit. b) Cod pena;.

Vutcariova Ecaterina a fost recunoscută vinovată și condamnată în baza art.190 alin.(5) Cod penal la 8 ani închisoare, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip închis pentru femei, cu privarea de dreptul de a practica activitate economică pe termen de 3 ani;

Procesul penal în privința lui Luca Isidor în comiterea infracțiunii prevăzute de art.361 alin.(2) lit. b) Cod penal a fost încetat în legătură cu intervenirea termenului de prescripție prevăzut de art.60 alin.(1) lit. b) Cod penal;

Luca Isidor a fost recunoscut vinovat și condamnat în baza art.190 alin.(5) Cod penal la 8 ani închisoare, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip închis, cu privarea de dreptul de a practica activitate economică pe termen de 3 ani.

Acțiunea civilă în latura prejudiciului material în mărime de 107 739 lei a fost admisă, însă fără a fi pusă în executare, în legătură cu faptul că a fost achitat prejudiciul.

Acțiunea civilă în latura încasării din contul inculpaților Vutcariova Ecaterina și Luca Isidor în beneficiul părții vătămate SRL ”Cidonia” a cheltuielilor de

judecată a fost admisă în principiu, urmând ca asupra cuantumului să se expună instanța civilă.

În rest, dispozițiile sentinței au fost menținute.

Prin deciziei Colegiul penal lărgit al Curții Supreme de Justiție din 25 mai 2021 , s-a admis recursurile ordinare declarate de către reprezentantul părții vătămate SRL „Cidonia", Bulgac *****, de către inculpatul Luca Isidor, de către inculpata Vutcariova Ecaterina, de către avocatul Rusu Eugen în numele inculpaților și de către avocații Caldîba Veronica și Caldîba Vitalie în numele inculpaților, casează total decizia Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 30 septembrie 2020, în cauza penală în privința lui Vutcariova Ecaterina și Luca Isidor, cu dispunerea rejudecării cauzei de către aceiași instanță de apel, în alt complet de judecată.

S-a dispus a fi eliberați din penitenciar Vutcariova Ecaterina și Luca Isidor, dacă în privința acestora nu este aplicată măsura preventivă sub formă de arest sau dacă nu execută pedeapsa cu închisoare în baza altor hotărâri judecătorești.

În motivarea deciziei pronunțate, instanța de recurs cu trimitere la prevederile art.art.384-397 Cod de procedură penală, nu a oferit prevezibilitate prevederilor art. 436 alin. (2) Cod de pr.penală, și anume raționamentele indicate prin decizia Colegiul penal lărgit al Curții Supreme de Justiție din 06 decembrie 2016, reieșind din următoarele aspecte:

- soluția instanței de apel cu privire la încetarea procesului penal pe art.361 alin.(2) lit. b) Cod penal, în privința inculpaților în legătură cu intervenirea termenului de prescripție prevăzut de art.60 alin.(1) Cod penal este greșită și nu poate fi menținută, deoarece aceasta contravine prevederilor legale enunțate mai sus, or pe tot parcursul desfășurării procesului penal, inculpații Vutcariova Ecaterina și Luca Isidor au pledat nevinovați, aducând în acest sens diferite argumente, iar această poziție a inculpaților contravine din start prevederilor art.332 alin.(5) Cod de procedură penală și denotă imposibilitatea încetării procesului penal în ședința de judecată, din motivul intervenirii termenului de prescripție de tragere la răspundere penală;

- instanța de apel nu s-a expus asupra argumentelor invocate repetat de partea apărării în cadrul examinării cauzei în instanța de apel şi anume, asupra încetării procesului penal pe motivul încălcării prevederilor art.63 alin.(2) pct.3), alin.(3) Cod de pr. penală, din motiv că a fost depășit termenul de menținere a inculpatului Luca Isidor în calitate de bănuit şi că acțiunile ulterioare de urmărire penală îndreptate împotriva acestuia sânt lovite de nulitate.

- instanța de apel a omis să se pronunțe asupra legalității reluării urmăririi penale prin ordonanța Procuraturii r-lui Ungheni din 10.09.2010, prin care a fost anulată ordonanța procurorului Dumitru Fortuna din 04.08.2010 şi prin Ordonanța Procuraturii r-lui Ungheni din 28.01.2011, prin care a fost anulată ordonanța

procurorului Veaceslav Todiriţă din 03.01.2011, în temeiul cărora a fost dispusă încetarea urmăririi penale în privința lui Luca Isidor din motivul lipsei în acțiunile acestuia a elementelor infracțiunii prevăzute de art.190 alin.(5) Cod penal, or, potrivit prevederilor art. 409 alin.(2) Cod de procedură penală, în limitele prevederilor arătate în alin.(1), instanța de apel este obligată ca, în afară de temeiurile invocate şi cererile formulate de apelant, să examineze aspectele de fapt şi de drept ale cauzei, însă fără a înrăutăți situația apelantului.

- instanța de apel a omis să aprecieze circumstanțele de fapt și de drept ale speței prin prisma deciziei Curții Supreme de Justiție nr.4-1ril-2/2014 din 20.03.2014 „Cu privire la determinarea modului unitar de interpretare şi aplicare a prevederilor art.361 alin.(1) Cod penal".

-în ceia ce privește învinuirea înaintată inculpaților Vutcariova Ecaterina și Luca Isidor în baza art.190 alin.(5) Cod penal, Colegiul penal lărgit reține că instanța de apel nu a descris şi constatat, mijloacele şi modul săvârșirii ei, forma şi gradul de vinovăție, motivele şi consecințele infracțiunii, raportate la circumstanțele invocate în actul de învinuire, iar menționarea în descriptivul deciziei atacate precum că: „*...Luca Isidor împreună cu Vutcariova Ecaterina, ca reprezentanți şi prin intermediul SRL "Ialcom-Agro", au transferat pe contul SRL „Cidonia" 388 554 lei, iar restul 208 434 lei i-au însuşit*", nu echivalează cu constatarea faptei încriminate inculpatului şi considerată ca fiind dovedită.

Argumentele părților:

Procurorul participant în fața instanței de apel Octavian Bodareu a pledat pentru respingerea apelului depus de către avocatul Boris Bulbuc în interesele inculpaților Luca Isidor și Vutcariova Ecaterina ca fiind nefondat, iar pe de altă parte admiterea apelului depus de către procuror inclusiv apelul avocatului Ciorba Ion în interesele SRL „ Cidonia", cu casarea sentinței Judecătoriei Ungheni din 10.06.2013, astfel în temeiul art. 361 alin. (1) Cod penal a fi recunoscuți vinoveți Vutcariova Ecaterina și Luca Isidor cu liberarea acestora de răspundere penală în legătură cu intervenirea termenului de prescripție, Luca Isidor și Vutcariova Ecaterina în temeiul art. 190 alin. (5) Cod penal de a le fi stabilite pedepse sub formă de 7 ani închisoare cu privarea dreptului de a desfășura activități economici pe un termen de 3 ani, cu privire la cheltuielile de transport și de asistență juridică în sumă de 120.000 lei de a fi admisă în principiu.

Urmare celor expuse, consideră acuzatorul de stat că, instanța de fond incorect a recalificat acțiunile inculpaților de la art. 190 alin. (5) Cod penal la art. 196 alin. (4) Cod penal, or reieșind din declarațiile părții vătămate și a martorilor pe caz inclusiv probele scrise dovedesc cu certitudine vinovăția inculpaților în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 190 alin. (5) Cod penal, or, în momentul prezentării informațiilor false la momentul încheierii tranzacției au avut drept scop

dobândirea în mod ilicit a bunurilor ce aparțineau SRL „Cidonia” sub influența înșelăciunii și a abuzului de încredere.

În susținerea poziției sale, acuzatorul de stat Octavian Bodareu și-a focusat concluziile prin prisma următoarelor probe:

Volumul I:

- plângerea adresată comisariatului de poliţie Ungheni de către directorul SRL „Cedonia” cu expunerea circumstanțelor cauzei (f.d.7-8);

- contract de vânzare-cumpărare din 03.07.2009 încheiat între SRL ”Cidonia” în persoana Gheorghe Dunai și SRL ”Ialcom Agro” în persoana directorului comercial Luca Isidor, care la acea dată nici nu figura ca director comercial al SRL ”Ialcom-Agro” (f.d.9);

-anexa la contractul respectiv cu privire la mențiunea de achitare a plății preventive pentru marfă, acte de verificare între SRL ”Cidonia” și SRL”Ialcom Agro”, graficul achitărilor datoriei SRL ”Ialcom Agro” către SRL ”Cidonia”; reclamaţie în sumă de 860376 lei adresată SRL„Ialcom-Agro” cu descifrarea calculelor efectuate (f.d.9-14);

- ordonanţa din 06.06.2011 de recunoaştere a obiectelor drept corp delict şi anexarea lor la cauza penală-contractul de vânzare-cumpărare din 02.07.2009, anexa la contract, actul de verificare, graficul achitării datoriei, reclamația și recipisa (f.d.15-18);

- interpelare a organului de urmărire penală către IFS *****, cu anexarea înscrisurilor privind faptul dacă SRL ”Ialcom Agro” Luca Isidor pe perioada anilor 2008-2009 a activat și dacă a înregistrat sau nu datorii față de Bugetul Public Național (f.d.*****-32);

- răspuns de la Camera Înregistrării de Stat referitor la prezentarea și expedierea copiilor de pe actele de constituire a SRL„Ialcom-Agro” cu anexă pe 15 file (f.d.33-48);

-copia procesului-verbal nr.1 din 15.03.2000 al Adunării Generale a Fondatorilor Societății cu Răspundere Limitată ”Ialcom Agro”, conform căruia director al SRL ”Ialcom-Agro” este Leahu Anatolie, astfel, doar acesta fiind în drept de a încheia contracte de muncă și a emite ordine de angajare și eliberare din serviciu (f.d.51);

-contractul de constituire al SRL ”Ialcom-Agro” (f.d.52-53);

- ordinul nr.1-m din 06.07.2009, prin care Luca Isidor a fost angajat în funcţie de director comercial, ordin semnat de Vutcariova Ecaterina ca director-interimar (f.d.54);

- ordinul nr.2-m din 10.07.2009, prin care Luca Isidor a fost eliberat din funcţia de director comercial în baza cererii depuse, ordin semnat de Vutcariova Ecaterina ca director-interimar, care nu deținea asemenea funcție și nu avea

împuterniciri în acest sens nici la emiterea ordinului de angajare nici la acesta de eliberare (f.d.55);

- contractul de vânzare-cumpărare şi facturi fiscale, de transportare, anexe la contract, ordine de plată (f.d.60-81);

- informaţia de la Banca Naţională a Moldovei, privind ratele oficiale de schimb valutar (f.d.82);

- informaţii de la biroul vamal cu privire la declaraţiile vamale (f.d.83-91);

- certificat de la Banca de Economii filiala nr. 32 *****, prin care se confirmă că SRL ”Ialcom-Agro”, are deschis în filială conturi: nr. 2251932498121-curent în MDL; nr. 2251632840121-curent în dolari SUA; nr.225123*****78121-curent în EURO; nr.225103*****74121-curent în ruble belaruse (f.d.92);

- informaţie de la IFS ***** cu declaraţia privind calcularea şi utilizarea contribuţiilor de asigurare socială de stat obligatorii, calcularea premiilor obligatorii şi de asistenţă socială de către SRL ”Ialcom-Agro” (f.d.93-96);

- ordonanţa din 03.12.2009 de recunoaştere în calitate de reprezentant legal a părţii vătămate a directorului SRL,,Cedonia”, Dunai Gheorghe (f.d.98);

- ordonanţa din 03.12.2009 de recunoaştere a lui Dunai Gheorghe în calitate de parte civilă (f.d.100);

- certificat potrivit cărui SRL ”Cidonia” aduce la cunoștință că la data de 11.12.2009 datoria SRL ”Ialcom-Agro” către SRL ”Cidonia” constituie 208434,00 (f.d.101);

-certificat de înregistrare a SRL,,Cedonia” (f.d.104);

-extrase referitoare la mişcarea pe contabilitate a achitărilor de către SRL ,,Ialcom-Agro”către SRL ”Cidonia” și actul de verificare între acestea (f.d.105-107);

- act de constatare a condițiilor ce au dus la alterarea mărfii-caise din R. Moldova, eliberat de ÎI Vacanova Tatiana (f.d.145);

-cerere-pretenție de la ÎI Vacanova Tatiana către directorul SRL ”Ialcom-Agro” cu privire la calitatea mărfii furnizate-caise, care din cauza defectării transportului s-a alterat, astfel fiind cauzat un prejudiciu material în sumă de 14000 Dolari SUA (f.d.146);

- răspunsul șefului-adjunct al Inspectoratului Fiscal de Stat raionul *****, Usatîi P. la interpelarea Comisariatului de Poliție Ungheni cu anexarea cererii depuse de SRL,,Ialcom-Agro” privind restituirea taxei pe valoare adăugată în sumă de 287521 lei (f.d.148-150);

- act nr. 471969 din *****.09.2009 privind controlul fiscal efectuat și decizia nr. 09/67/T/33 din 30.09.2009 cu anexele corespunzătoare (f.d.151-163);

- interpelarea comisarului-adjunct, șef al SUP CPR Ungheni Gh. Tcaci către șeful SEET ***** prin care s-a indicat, că urmare a instrumentării cauzei penale nr. 2009360454 și pentru asigurarea eventualei confiscări în vederea restituirii

prejudiciului cauzat s-a solicitat de a fi informați ce unități de transport sunt înregistrate după cet. Luca Isidor, domiciliat s. *****, raionul *****; răspunsul la interpelare potrivit cărui conform registrului de stat al transporturilor RM, după cet. Luca Isidor nu sunt înregistrate unități de transport (f.d.164-165);

-registrul de evidență a cumpărăturilor din 2009 al SRL„Ialcom-Agro”, (f.d.171-179);

- contractul de muncă nr. 01-m din 10.07.2009 încheiat între SRL ”Ialcom-Agro” în persoana directorului Leahu Anatolie şi salariatul Luca Isidor angajat în funcție de director comercial (f.d.190);

-extras din registrul de ordine cu ordinul nr. 1-m din 06.07.2009, conform căruia Luca Isidor a fost angajat în funcţia de director comercial în baza cererii depuse (f.d.191);

- extras din registrul de ordine cu ordinul nr. 3-m din 10.07.2009-conform contractului de muncă în cumul nr. 01-m din 10.07.2009 s-a ordonat de către Directorul SRL ”Ialcom-Agro” Leahu Anatolie, ca Luca Isidor să fie angajat în funcție de director comercial”(f.d.192);

-ordonanță de ridicare din 15.10.2010, prin ce au fost ridicate facturi fiscale și tabele de pontaj (f.d.233-255);

- răspuns la interpelarea ofiţerului de urmărire penală de la Oficiul cadastral Teritorial ***** potrivit cărui se indică bunurile mobile și imobile pe care le deține Luca Isidor cu drept de proprietate (f.d.271-279);

- răspuns de la IFS ***** către SUP CPR Ungheni cu privire la conturile bancare și decizia de restituire pentru anul 2009, cu anexarea documentelor solicitate (f.d.283-*****0);

Volumul II:

- ordonanța de ridicare din 24.06.2011, prin ce a fost dispusă ridicare de la SRL ”Ialcom-Agro” extrasele din evidența contabilă, p/v al adunării acționarilor, înscrisuri, facturi din perioada iunie-iulie anul 2009 (f.d. 89-90);

-copii legalizate a facturilor întocmite de SRL ”Ialcom-Agro” în perioada iunie-iulie 2009 (f.d.88-89);

- proces-verbal din 24.08.2016 de ridicare cu copiile documentelor anexate (f.d.90-104);

-declarațiile părții vătămate Dunai Gheorghe date în instanța de judecată la data de 24.11.2011, unde a comunicat că îndeplineşte funcţia de director al SRL „Cidonia”. La începutul luni iunie 2009 s-a adresat Luca Isidor prezentându-se ca director la SRL „Ialcom Agro” având la el și ștampila societății date şi a solicitat să i se vândă caise toate care le avea, adică aproximativ 60 tone, la prețul de 12 lei pentru un kg. Caisele au fost încărcate în trei tranșe, prima de 14 tone, a doua de 17 tone, iar a treia tranșă de 18 tone. Marfa urma să fie achitată în prealabil, astfel, fiind de acord a fost întocmit un contract de vânzare-cumpărare. A indicat, că

pentru prima tranșă s-au achitat 102000 lei, însă urma să achite sumă totală de 168720 lei, urmând ca a doua zi să fie transferată restul sumei. A doua tranşă nu a achitat nimic spunându-i că o să-i achite mai târziu. A specificat, că nu a verificat dacă Luca Isidor într-adevăr deținea funcția de director comercial la SRL ”Ialcom-Agro” indicând, că ultimii urmează să-i achite încă 208000 lei. A menționat, că atunci când a venit a treia tranșă el a ținut tirul cu caise în garaj, deoarece i se părea suspect că nu i s-a achitat nimic pentru tranșa a doua, atunci a venit Luca Isidor și a fost încheiat o anexă la contract, prin care acesta se obliga să-i achite suma restantă până la data de 16.07.2009. La data de 25.08.2009 s-a întâlnit cu Luca Isidor și el a făcut un grafic de rambursare, prin care se obliga să achite suma restantă până la 15.10.2009, dar așa și nu s-a achitat. Când s-a adresat către organele de drept a aflat că Luca Isidor nu deține funcția de director comercial la SRL ”Ialcom-Agro”. A specificat că urma să verifice dacă Luca Isidor este director la SRL ”Ialcom-Agro”. A continuat să-i livreze caise, deoarece a avut încredere în ceea ce spunea inculpatul. A specificat, că în anul 2009 nu a livrat caise altui agent economic decât SRL ”Ialcom-Agro”, marfa fiind livrată în bază de facturi. La momentul când marfa era luată, Luca Isidor spunea că are anumite greutăți financiare rugându-l să aștepte că urmează să primească niște bani din Belarus și atunci va putea să se achite și cu sumele datorate. A indicat, că dorește ca inculpații să-i restituie banii, alte pretenții neavând. A mai declarat, că deși au fost mai mulți cumpărători la producția de caise, ei au decis să fie dată marfa la unul singur. A mai indicat, că contractul de achitări l-a semnat d-nul Bulgac *****, care avea dreptul să semneze. Facturile erau scrise de SRL ”Cidonia” către SRL ”Ialcom-Agro”, fiind semnate de Luca Isidor și aplicată ștampila SRL ”Ialcom-Agro”. A specificat, că a primit de la SRL ”Ialcom-Agro” prima tranșă de 102 000 lei, a doua tranșă de 80000 lei și a treia achitare a avut loc în urma achitărilor reciproce în sumă de 191894, SRL ”Ialcom-Agro” având supra plată la buget, iar SRL ”Cidonia” având datorii. La data de 25.09.2009 a înaintat către SRL ”Ialcom-Agro” pretenții dând-o personal inculpatului Luca Isidor, însă până în prezent nu a primit nici un răspuns. A menționat, că cu inculpata Vutcariova Ecaterina nu a avut nici o întâlnire sau discuție referitor la livrarea mărfii. A evidențiat, că dacă Luca Isidor nu-i prezenta ștampila SRL ”Ialcom-Agro”, el nu i-ar fi eliberat marfa. Sumele care au venit pentru livrarea producției de caise au venit de pe contul SRL ”Ialcom-Agro”. Pe Leahu Anatolie nu-l cunoaște, deoarece cu acesta nu a dus careva tratative (f.d.143-144 vol.II).

-**declarațiile martorului Leahu Anatolie** date în instanța de judecată la data de 24.11.2011, unde a comunicat că pe inculpaţi îi cunoaşte şi sînt în relaţii bune. În anul 2000 a fondat SRL „ *Ialcom Agro”* , împreună cu Vutcariova Ecaterina, el fiind director iar Vutcariova E. contabil şef conform obligaţiilor din statut. Începând cu anul 2006 acesta s-a retras din activitatea firmei şi s-a angajat la altă

întreprindere. Activitatea întreprinderii era gestionată de contabilul şef Vutcariova Ecaterina şi la efectuarea tranzacţiilor sau semnarea documentelor bancare era chemat şi se semna. Nu i-a permis dnei. Vutcariova E. să semneze din numele lui careva documente. Referitor la. Luca Isidor, a menţionat că nu cunoaşte că acesta a activat la SRL ,,lalcom Agro"' şi nu a fost primit la lucru de el, de cine a fost angajai ultimul, nu ştie. (f.d.172-174);

-declarațiile reprezentantului părții vătămate, Bulgac Ion din 03.10.2012, date în instanța de judecată la data de, prin ce a comunicat că activează la întreprinderea SRL,, Cidonia" dată din iulie 2009, fiindu-i cunoscut faptul, că la data de 03.07.2009 dintre directul SRL "Cidonia" Dunai Gheorghe și pretinsul director comercial al SRL "Ialcom Agro" Luca Isidor ce deținea ștampila întreprinderii, a fost încheiat contract de livrare a caiselor de diferite soiuri, ce au fost culese și transportate în Belarusia cu trei tiruri, prin intermediul firmei transportator, urmând ca achitarea pentru producția procurată să fie efectuată preventiv, atât în baza contractului încheiat, cît și în baza facturilor. Producția agricolă livrată cu primul tir, a fost achitată în vara anului 2009 după care Luca Isidor a dispărut pe o perioadă de timp, fiind în acest sens telefonat atât personal cât și de contabilă, la care ultimul menționa că va trasfera chipurile mîine banii iar în urma unei întâlniri din toamna lui 2009, a recunoscut datoria față de SRL "Cidonia" , obligânduse să achite restul sumelor, informându-i despre alterarea producției din cel deal doilea tir din vina transportatorului ce nu a asigurat fregoriferul cu freon.

Pe parcurs SRL "Ialcom – Agro" a mai achitat o parte din daorie, dar pentru, că nu se achitaseră definitiv au sesizat organele de drept, aflând, că Luca Isidor nu dispunea de împuterniciri legale pentru încheierea contractelor din numele întrepinderii.

Reprezentantul părții vătămate, Bulgac Ion fiind audit în instanța de apel a declarat faptul că, pe inculpați nu îi cunoaște. În anul 2009 a fost întocmit un contract de vînzare-cumpărare a caiselor între SRL ,, Cidonia" și SRL ,, Ialcom-agro" suma totală fiind peste 500 000 lei, la care prima mașină a fost achitat iar restul producției nu a fost achitată, ca urmare acestor acțiuni s-a dispus sesizarea organului de poliție, la care pe parcurs suma dată a fost stinsă. Tot odată pe perioadă procesului dat de către SRL "Cidonia" a suportat cheltuieli de transport și asistență juridică, astfel conform datelor contabile constituie suma de 120 000 mii lei.

Susține reprezentantul părții vătămată că nu cunoaște dacă în speță a fost întomcit careva grafic privid executarea obligației pecuniare, nu cunoaște dacă există o hotărâre civilă privitor la datoria dată, însă cunoaște faptul că pe marginea acestei probleme a fost intentată o cauză penală, respectiv datoria a fost achitată integral în anul 2019.

Volumul III:

- contract de cesiune a creanţelor din 22.01.2013 încheiat între cedentul SRL ”Ialcom-Agro” și cesionarul SRL ”Cidonia”, prin care s-a solicitat de la Ministerul Finanțelor executarea obligațiunii de a îndrepta suma de 100695 lei în contul datoriilor față de stat (f.d.3-7);

În fața instanței de apel avocatul Alexei Lungu în interesele inculpaților Vutcariova Ecaterina și Luca Isidor a solicitat respingerea apelului formulat de către acuzatorul de stat și a reprezentantului părții vătămate SRL ”Cidonia”, ca fiind nefondate cu admiterea integrală a apelului formulat în interesele presupușilor subiecți activi ai infracțiunii date fiind că, pe marginea prezentei spețe există temeiuri viabile de a înceta procesul penal sub aspectul faptului că a fost depășit termenul de aflare în calitate de bănuiți a inculpaților, respectiv faptele incriminate inculpaților nu întrunesc elementele infracțiunii, în condițiile în care obiectul infracțiunii prevăzute la art. 361 alin. (1) Cod penal nu există cu vehemență iar ceea ce ține de art. 190 alin. (5) Cod penal, consideră că în cadrul urmăririi penale precum și judecarea cauzei în instanța de fond, nu a fost demonstrată intenția inculpaților de a însuși careva bunuri de la partea vătămată.

Suplimentar, avocatul Alexei Lungu în configurarea detailată a poziției sale a prezentat Colegiului penal concluziile scrise prin care a menționat că, în conformitate cu legea procesual-penală şi cu jurisprudenţa CtEDO, în cazurile în care urmărirea penală a fost pornită împotriva unei anumite persoane, din momentul respectiv se va considera că această persoană deţinea calitatea de bănuit, indiferent de faptul dacă a fost sau nu dată ordonanţa de recunoaştere în calitate de bănuit, emiterea formală a actului de dispoziţie în acest sens, rămânând la discreţia organului de urmărire penală sau a procurorului, cărora le aparţine dreptul de a alege direcţiile juste de exercitare a urmăririi penale. În aceste condiţii, Ordonanţa procurorului în Procuratura Ungheni Dumitru Fortuna din 07.05.2010 - prin care Luca Isidor a fost pus sub învinuire, cu acuzarea de comiterea infracţiunii prevăzute de art. 190 alin. (5) Cod penal o considerăm ca fiind ilegală, emisă cu încălcarea termenului de 3 luni, prevăzut de art. 63 alin. (2) pct. 3) Cod de proc. penală. Or, în conformitate cu prevederile normelor legale menţionate supra, în lumina jurisprudenţei CEDO şi a practicii instanţelor de judecată naţionale în materia dată, constată că calitatea de bănuit a lui Luca Isidor a început la data de 30 noiembrie 2009, când a fost pornită în privinţa acestuia urmărirea penală conform art. 190 alin. (5) Cod penal, pe care motiv acesta putea fi pus sub învinuire nu mai târziu de ultima zi a lunii februarie 2010, adică dată la care organul de urmărire penală urma în mod obligatoriu şi necondiţionat, ori să-i înainteze învinuirea lui Isidor Luca, s-au să-l scoată de sub urmărirea penală. Însă contrar acestor reglementări imperative, ordonanţa de punere sub învinuire a acestuia în baza art. 190 alin. (5) CP a fost emisă abia la data de 07 mai 2010, adică cu 67 de zile peste

termenul stabilit de lege, prin ce s-a admis o ingerinţă în garanţiile prevăzute de art. 22 Cod de proc. penală, care condiţionează respectarea întocmai a principiului constituţional de a nu fi urmărit, judecat sau pedepsit de mai multe ori pentru aceiaşi faptă.

În consecinţă, este de reţinut că acţiunile de urmărire penală îndreptate împotriva lui Isidor Luca cu referire la infracţiunea prevăzută de art. 190 alin. (5) Cod penal, desfăşurate ulterior datei de 28 februarie 2010, în conformitate cu art. 230 alin. (2) din Codul de proc. penală - sunt lovite de nulitate, inclusiv ordonanţa din 07.05.2010 de punere sub învinuire a acestuia în baza art. 190 alin. (5) Cod penal şi a ordonanţelor ulterioare de punere sub învinuire conform art. 190 alin. (5) CP din *****.06.2011 şi 06.11.2012 (*depusă în sensul agravării, în cadrul examinării cauzei în prima instanţă*), precum şi toate celelalte acte procedurale adoptate după data de 28.02.2010 referitoare la acuzarea lui Isidor Luca în comiterea infracţiunii prevăzute de art. 190 alin. (5) din Codul penal.

În al doilea rând, apărarea a punctat faptul că, inculpatului Luca Isidor în cadrul învinuirii adusă în baza art. 190 alin. (5) Cod penal, au fost admise şi alte încălcări esenţiale ale reglementărilor legale, prin care inculpatului i-au fost afectate drepturile la un proces echitabil şi la apărare, drepturi garantate de art. 7, 17, 22 din Cod de proc. penală - încălcări care atrag nulitatea actelor procedurale efectuate prin încălcarea legii şi care înlătură răspunderea penală, or anterior procurorii de caz de două ori au încetat urmărirea penală pe acest caz, însă în nici o Ordonanţă de anulare emise de către procurorii ierarhici superiori, soluţia nu a fost întemeiată „pe fapte noi sau recent descoperite sau pe un viciu fundamental în cadrul procedurii precedente”, ceea ce înseamnă că atât instanţa de fond, cât şi cea de apel, la emiterea hotărârilor pe acest caz, au admis o eroare gravă de fapt prin ce a fost afectată soluţia adoptată (temei de casare prevăzut în art. 427 alin. (1) pct. 6) CPP).

Astfel, instanţa de apel urmează să se pronunţe asupra legalităţii reluării urmăririi penale prin Ordonanţa Procuraturii r-lui Ungheni din 10.09.2010, prin care a fost anulată ordonanţa procurorului Dumitru Fortuna din 04.08.2010 şi prin Ordonanţa Procuraturii r- lui Ungheni din 28.01.2011, prin care a fost anulată ordonanţa procurorului Veaceslav Todiriţă din 03.01.2011, în temeiul cărora a fost dispusă încetarea urmăririi penale în privinţa lui Luca Isidor din motivul lipsei în acţiunile acestuia a elementelor infracţiunii prevăzute de art. 190 alin. (5) Cod penal, or, potrivit prevederilor art. 409 alin.(2) Cod de procedură penală, în limitele prevederilor arătate în alin.(l), instanţa de apel este obligată ca, în afară de temeiurile invocate şi cererile formulate de apelant, să examineze aspectele de fapt şi de drept ale cauzei, însă fără a înrăutăţi situaţia apelantului.

Referitor la învinuirea adusă lui Luca Isidor şi Vutcariova Ecaterina de comiterea infracţiunii prevăzute de art 361 din Codul penal, apărarea a punctat

faptul că, fiind nefondate susţinerile primei instanţe referitor la constatarea vinovăţiei inculpaţilor în săvârșirea infracţiunii incriminate, or, faptele reţinute la acest capitol atât prin rechizitoriul acuzatorului de stat, cât şi prin hotărârile judecătoreşti pronunţate pe caz, în nici un fel nu demonstrează că acestea s-ar circumscrie laturii obiective a infracţiunii prevăzute de art. 361 Cod penal, manifestată prin confecţionarea, deţinerea şi folosirea unui document oficial fals care acordă drepturi şi eliberează de obligaţii, or încadrarea juridică a faptei săvârșite, contravine constatărilor formulate în Decizia asupra recursului în interesul legii dată de Plenul Colegiului penal al Curţii Supreme de Justiţie din 20.03.2014 cu privire la determinarea modului unitar de interpretare şi aplicare a prevederilor art. 361 alin. (1) Cod penal (dosarul nr. 4- 1 ril-2/2014), potrivit căreia: „documentul oficial este acel document care emană de la o autoritate publică de orice nivel sau care provine de la un terț, dar primit de o autoritate. Deci, noţiunea „document oficial” se referă nu doar la „documentele eliberate de autorităţile publice”, dar şi la „documentele prezentate autorităţilor publice”.

Prin urmare, constată apărătorul că fapta reţinută în sarcina inculpaţilor nu întruneşte obiectul material al infracţiunii prevăzute de art. 361 Cod penal, deoarece atât contractul de vânzare- cumpărare încheiat și semnat de către Isidor Luca cu SRL „Cidonia” la 03.07.2009, cât şi ordinele de numire şi eliberare a acestuia din funcţia de director comercial al SRL „lalcom Agro”, nu sânt „documente oficiale” în sensul respectivei norme penale, falsificarea acestora subscriindu-se laturii obiective a infracţiunii prevăzute de art. 190 alin. (1) Cod penal.

Referitor la învinuirea adusă inculpaților în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 190 alin. (5) Cod penal, apelantul a menționat că, instanța de apel urmează a emite o sentință de achitare pe numele celor din urmă dat fiind că, or, nici o probă administrată la dosar nu dovedește latura obiectivă şi subiectivă a infracţiunii de escrocherie, iar litigiile dintre acestea urmau a fi soluţionate într-un proces civil.

Or, pe parcursul urmăririi penale şi în instanţa de judecată, ambii inculpaţi n-au negat existenţa obligaţiunilor pecuniare față de SRL „Cidonia”, restituind pe rate sumele debitoriale. Totodată, motivul pentru care SRL „Ialcom Agro” nu şi-a onorat obligaţiile contractuale faţă de SRL „Cidonia”, rezultă din documentele anexate la dosar şi anume, neonorarea de către compania transportatoare a obligaţiei de păstrare calitativă a producţiei fructifere nominalizate, or aceasta a şi servit temei de alterare a ei, fapt confirmat şi prin acţiunea depusă la Judecătoria Economică, care a constatat acest fapt.

De rând cu aceasta, apelantul a susținut că si restituirea de către IFS a sumei TVA ca rezultat al exportului producţiei agricole peste hotarele ţării şi respectiv disponibilitatea financiară a SRL „Ialcom Agro” de a achita restanţa faţă de SRL „Cidonia” , nu poate fi interpretată ca o însuşire prin escrocherie a bunurilor, or

tocmai evidenţa legală a respectivelor transferuri, denotă lipsa intenţiei infracţionale în comiterea infracțiunilor imputate.

În fortificarea poziției părții apărării, avocatul Alexei Lungu în susținerea nevinovăției inculpaților a făcut uz de următoarele probe:

Volumul I:

-ordonanță de pornire a urmăririi penale din 30.11.2009 (f.d.1);

-ordin de angajare în funcție din 06.07.2009(f.d.54);

-ordin de eliberare din funcție din 10.07.2009 (f.d.55);

-contractul din 04.05. 2009 (f.d.68-71);

-certificat de către Banca de Economii din 13.10.2009 (f.d.92);

-bon de plată ISF din 16.10.2009 (f.d.93-96);

-ordonanță de recunoaștere în calitate de reprezentant legal din 03.12.2009 (f.d.98);

-ordonanță de recunoaștere în calitate de parte civilă din 03.12.2009 (f.d.100);

-cerere din 12.10.2009 (f.d.193);

-informație privitor la plățile în favoarea SRL ”Cidonia” din 26.03.2010 (f.d. 198);

-ordonanța de punere sub învinuire a lui Luca isidor din 07.05.2010 (f.d.203);

-ordonanța privind încetarea urmăririi penale pe cauza penală din 04.08.2010 (f.d. 215);

-ordonanță privind încetarea urmăririi penale pe cauza penală din 10.09.2010 (f.d.220);

-ordonanță de încetare a urmăririi penale din 28.01.2011 (f.d. 265)

-soldul SRL ”Ialcom-agro”din 15.02.2011(f.d 285);

-copia Deciziei de la IFS din 30.09.2009 (f.d. 286)

-copia încheierii din 08.04.2011 (f.d.287);

-copia încheierii de primire a cererii de chemare în judecată din 27.12.2010 (f.d. 288);

Volumul II:

-contract de muncă din 10.07.2009 (f.d.35);

-Copia hotărârii Judecătoriei Economice de Circumscripție din 09.02.2010 (f.d.201-205).

În fața instanței de apel, inculpata Vutcariova Ecaterina a declarat că, susține apelul depus în sarcina ei inclusiv cele menționate de către avocatul Lungu Alexei cu emiterea în prezenta cauză o decizie de achitare, tot odată susține declarațiile depuse în fața primei instanțe, (f.d.218 Vol.II și f.d.10-11 Vol.III), prin ce a menționat că, în anul 2000 a fondat împreună cu Leahu Anatolie firma SRL „Ialcom Agro”. Director era Leahu A., iar ea deţinea funcţia de contabil şef. În martie 2006 directorul Leahu A. a trecut cu serviciul la o altă întreprindere de stat în *****. Vutcariova E. i-a propus lui Leahu A. de ai ceda cota parte pe care o

deţine în întreprindere, dar Leahu A. având motivele sale personale a rugat-o să rămână ca o pistă de rezervă, convingând ca în continuare firma să fie gestionată de ea, dar la efectuarea tranzacţiilor, semnarea actelor bancare, unde era necesară semnătura directorului, acesta se prezenta şi semna actele necesare.

La 03 iunie 2009, au semnat contractul cu SRL „Cidonia", în acel moment Luca Isidor nu era oficial angajat al firma SRL „Ialcom Agro". Au ajuns la înţelegerea ca Luca Isidor să fie angajat oficial la întreprindere. Apoi apăruse necesitatea semnării contractelor facturilor de livrare cu care se ocupa Luca Isidor, ştampila întreprinderii fiind înmânată personal de Vutcariova E. considerând că nu este nimic ilegal în acţiunile sale.

Fiind fondator cu Liahu A. în proporţie de 50 la 50 a considerat că are aceleaşi drepturi şi având învoirea verbală a lui Liahu A., şi care cunoştea că se ocupau cu exportul fructelor în Belorusia. Vutcariova E., fară a semna careva împuternicirii de angajare la angajat în baza cererii pe Luca Isidor la 06.07.09, şi a semnat ordinul de angajare în funcţia dc director comercial al SRL „Ialcom Agro".

Recunoaşte că datora suma de 208 434 lei către SRL „Cidonia", de la care a procurat 3 tiruri de marfa, al 2 tir de marfa sa alterat. Nu a însuşit careva sume nici ea nici colegul său şi marfa a fost deteriorată din vina transportatorului. Acte ce confirmă vina transportatorului nu are, acte ce confirmă că sunt în litigiu de judecata nu are.

Respectiv, în instanța ierarhic superioară **inculpata Vutcariova Ecaterina** a declarat că, este de acord să achite doar cheltuielile confirmate prin probe. Menționează inculpata că, potrivit contractului de constituire, fondatorii au dreptul la conducerea întreprinderii în lipsa unui din fondatori, iar la acel moment d-nul Leahu A., activa la altă întreprindere, iar între ei doi a fost înființat un acord în care s-a indicat că poate activa în întreprindere de una singură.

Consideră inculpatul că, semnarea ordinului de angajarea a d-lui Luca Isidor l-a semnat în mod legal.

Susține inculpatul că, nu a avut intenția de a însuși marfa de la SRL „Cidonia", nu a avut intenția de a induce în eroare conducerea SRL „Cidonia", ci de împotrivă a avut intenția de a lucra și a colabora cu ei, respectiv datoria în sarcina SRL „Cidonia", s-a format dat fiind că, al doilea și al treilea tir marfa s-a alterat.

În fața instanței de apel, inculpatul Lungu Isidor a declarat că, susține apelul depus în interesele sale inclusiv cele menționate de către avocatul Lungu Alexei cu emiterea în prezenta cauză o decizie de achitare, tot odată susține declarațiile depuse în fața primei instanțe, (f.d.219 Vol.II și f.d.12 Vol.III), prin ce a menționat că, vina n-a recunoscut şi susţine că toate acţiunile întreprinse de dansul erau coordonate cu Vutcariova E. El i-a propus lui Vutcariova E. să se ocupe cu exportul fructelor în R. Belarus. În perioada 2006 a activat neoficial în

calitate de director comercial şi a încheiat mai multe contracte cu parteneri străini şi autohtoni. În 2009 sa angajat oficial în firma SRL „Ialcom Agro", dar nu cunoştea că Vutcariova E. nu are atribuţii de angajare. Cu ordinul de angajare a făcut cunoştinţă la o întreprindere în momentul transferării unei sume de bani. Recunoaşte că datora suma de 208 434 lei întreprinderii SRL „Cidonia", de la care a procurat 3 tiruri de marfa, al 2 tir nu a fost posibil de achitat deoarece se judecă cu firma transportatoare, care este vinovată de alterarea fructelor.

Respectiv, în instanța ierarhic superioară **inculpatul Lungu Isidor** a declarat că, la capitolul cheltuielelor de judecată până la moment nu a primit nici un document oficial prin ce ar fi obligat să le achite.

Menționează inculpatul că, în momentul încheierii contractului cu SRL „Cidonia", a avut intenția reală de a colecta și a conlucra, nu a avut intenția de a prejudicia cumva SRL „Cidonia" sau să însușească careva sume de bani, respectiv atât el cât și Vutcariova Ecaterina nu a avut posibilitatea de a extrage careva sume de bani din contul SRL „Ialcom-Agro", deoarece toate tranzacțiile se făceau prin implicare d-lui Leahu A.,

Consideră inculpatul că nu a falsificat careva contracte, iar datoria de 208 434 lei a fost achitată prin transfer de către SRL „Ialcom-Agro", către SRL „Cidonia".

În fața instanței de apel, avocatul Ion Ciorbă în interesele părții vătămate SRL „Cidonia", și reprezentantul părții vătămate SRL „Cidonia", Edvard Bulgac nu sau prezentat, informând astfel instanța de apel prin cererea depusă la data de 02.11.2023 cu nr.de intrare 18121, privind posibilitatea examinării prezentei spețe în lipsa acestuia, susținând în acest sens acțiunea civilă de a fi admisă în mod integral, astfel, ținând cont de opinia participanților la proces, instanța de apel a considerat posibil desfășurarea în continuarea a examinării cauzei în lipsa acestora.

Aprecierea instanței:

Verificând argumentele apelurilor în raport cu materialele cauzei şi prevederile legii, ţinând cont de opiniile participanţilor la proces, Colegiul a ajuns la concluzia că, urmează a fi admise, sentinţă Judecătoriei Ungheni din 10.06.2013, urmează a fi casată în latura penală, inclusiv din alte motive, cu pronunţarea unei noi hotărâri potrivit modului prevăzut pentru prima instanţă din următoarele considerente:

Colegiul îşi întemeiază soluţia adoptată în temeiul art.415 alin.(1) pct.2) Cod de pr.penală, conform căruia, instanţa de apel, judecând cauza în ordine de apel, adoptă una din următoarele decizii: admite apelul, casând sentinţa parţial sau total, inclusiv din oficiu, în baza art.409 alin.(2), şi pronunţă o nouă hotărâre, potrivit modului stabilit, pentru prima instanţă;

La fel, Colegiul reţine şi dispoziţiile art.414 alin.(1) Cod de procedură penală, potrivit cărora *instanţa de apel, judecând apelul, verifică legalitatea şi temeinicia*

hotărârii contestate în baza probelor examinate de prima instanţă, conform materialelor cauzei penale şi oricăror noi probe prezentate instanţei de apel.

Colegiu penal ține a menționa că, până la expunerea nemijlocită pe marginea cerinţelor formulate în cererile de apel, va constata mai întâi de toate erorile de drept procesual admise de către instanţa de fond la întocmirea sentinţei, or în corespundere cu art. 384 alin. (3) Cod pr. penală, aceasta urma să-şi întemeieze concluziile prin expunerea asupra tuturor argumentelor formulate de părţi, atât în ce priveşte acuzarea, cât şi achitarea lor. De rând cu aceasta se constată necorespunderea hotărârii judiciare prevederilor art. 394 alin. (1) pct. 1); 4), 5) Cod pr. penală potrivit căror, partea descriptivă a sentinţei de condamnare urmează să cuprindă descrierea faptei criminale, considerată ca fiind dovedită, indicându-se locul, timpul, modul săvârşirii ei, forma şi gradul de vinovăţie, motivele şi consecinţele infracţiunii; expunerea temeiurilor care determină netemeinicia unei părţi a acuzării, precum şi încadrarea juridică a acţiunilor criminale, sau motivele de reîncadrare a lor.

Pe când, din conţinutul sentinţei nominalizate rezultă, că deşi instanţa de fond i-a reţinut în fapt Ecaterinei Vutcariova cauzarea daunelor materiale în proporţii deosebit de mari prin înşelăciune sau abuz de încredere, considerând că acţiunile ei întrunesc elementele constitutive a componenţei de infracţiune, prevăzută la art. 196 alin. (4) Cod penal, iar în dispozitiv a omis să-i stabilească pedeapsa penală, pe când stabilindu-i lui Luca Isidor în temeiul art. 196 alin. (4) şi 361 alin. (2) Cod penal pedeapsa penală, nu i-a reţinut în acţiuni acestuia faptele criminale considerate a fi dovedite, ce a dus la condamnarea lui pentru faptele de comitere a cărora n-a fost recunoscut culpabil. Ba mai mult ca atât, în dispozitivul sentinţei de condamnare a inculpaţilor pe art. 361 alin. (2) Cod penal, instanţa n-a indicat agravanta ce caracterizează respectiva calificare, aplicându-le pedeapsa complimentară neprevăzută de legea penală.

Respectivele erori, în opinia Colegiului penal determină lipsa unei motivări argumentate a sentinţei, făcând-o a fi una neclară şi abstractă.

Pe când, obligaţia de motivare a hotărârilor judecătoreşti face parte din setul de garanţii stabilit pentru existenţa unui proces echitabil. Conform jurisprudenţei CEDO, expuse în cazurile aplicării art. 6 al Convenţiei, o hotărâre motivată demonstrează că părţile au fost auzite în cadrul procesului penal, având posibilitatea ca această hotărâre să poată fi verificată în cadrul căilor de atac şi oferă posibilitatea persoanelor interesate de a pregăti o cerere de apel sau recurs. (Suominen c. Finlandei (2003) § 37, Kuznetsov şi alţii c. Rusiei (2007) § 85.)

Obligaţia instanţei de a motiva sentinţa, constă în necesitatea de stabilire a adevărului, iar judecătorul să-şi formeze convingerea asupra acestui adevăr şi că realitatea este conformă convingerilor sale. Totodată obligaţia motivării este o garanţie pentru părţi în primul rând, precum şi pentru alte persoane care pot

cunoaşte motivele pentru care judecătorul a pronunţat sentinţa respectivă. Motivarea este importantă pentru părţi în cazul exercitării dreptului de atac a sentinţei precum şi pentru instanţele superioare, care să o poată verifica din punctul de vedere al legaliţăţii şi temeiniciei acesteia. Pentru ca dreptul la al doilea grad de jurisdicţie să fie efectiv disponibil pentru părţi, acestea trebuie să aibă în termen rezonabil hotărârea motivată.

De altfel, în situaţia în care instanţa a concluzionat necesitatea reîncadrării acţiunilor inculpaţilor de la o normă penală la o altă norma, ea urma să se conformeze recomandărilor Plenului CSJ expuse în Hotărârea nr. 5 din 19.06.2006 privind sentinţa judecătorească, în corespundere cu care trebuia să-şi motiveze argumentat această soluție şi nu doar să indice lipsa bazei probante, ce ar confirma învinuirea formulată.

Or, potrivit pct. 23 a recomandării nominalizate ”*în cazul în care apare necesitatea de a reîncadra juridic fapta, pentru săvârşirea căreia inculpatul nu a fost pus sub învinuire, instanţa trebuie să ţină cont, că o astfel de modificare a încadrării juridice este posibilă numai când acţiunile inculpatului, ce urmează a fi încadrate în baza altei legi, i-au fost imputate, nu conţin semnele unei infracţiuni mai grave şi învinuirea pentru acestea nu se deosebeşte în mare măsură după circumstanţele reale ale cauzei de învinuirea înaintată definitiv, susţinută de procuror în cadrul judecării cauzei, iar modificarea învinuirii nu înrăutăţeşte situaţia inculpatului şi nu afectează dreptul lui la apărare*”.

Astfel, constatând admiterea de către instanţa de fond la adoptarea sentinţei în cauză, a erorilor procesuale expuse mai sus, şi într-u înlăturarea lor, Colegiul prin verificarea împrejurărilor de fapt şi aspectelor de drept ce au importanţă pentru o justă soluţinare a cauzei, prin prezenta decizie se va expune motivat asupra argumentelor formulate de părţi, respectând în acest aspect recomandările CSJ expuse în pct. 14.7 a Hotărârii Plenului nr. 22 din 12.12.2005 Cu privire la practica judecării cauzelor penale în ordine de apel ce stipulează, că în corespundere cu art. 414 Cod de pr.penală, *chestiunile de fapt* asupra cărora s-a pronunţat ori trebuia să se pronunţe prima instanţă şi care prin apel se transmit instanţei de apel sânt: dacă fapta reţinută ori numai imputată s-a săvârşit ori nu; dacă fapta a fost comisă de inculpat şi în ce împrejurări s-a comis; în ce constă participaţia, contribuţia materială a fiecărui participant; dacă există circumstanţe atenuante şi agravante; dacă probele corect au fost apreciate; dacă toate în ansamblu au fost apreciate de prima instanţă prin prisma cumulului de probe anexate la dosar în conformitate cu art. 101 Cod de pr.penală.

Chestiunile de drept pe care le poate soluţiona instanţa de apel fiind: dacă fapta întruneşte elementele infracţiunii, dacă infracţiunea a fost corect calificată, dacă pedeapsa a fost individualizată şi aplicată just; dac ă normele de drept procesual, penal, administrativ ori civil au fost corect aplicate.

Or, în cazul în care se constata încălcări ale prevederilor legale referitor la aceste norme, hotărârea instanţei de fond urmează a fi desfiinţată cu o nouă rejudecare a cauzei.

Tot odată, Colegiul penal ține a menționa că, prezenta speță dedusă judecății a fost examinată atât în procedura apelului cât și în recurs fiind în acest sens remisă la rejudecare repetat prin decizia Colegiului penal lărgit al Curții Supreme de Justiție din 25 mai 2021, în instanța de apel în alt complet de judecată.

Astfel, potrivit prevederilor art. 419 Cod de pr.penală, rejudecarea cauzei de către instanţa de apel se desfăşoară potrivit regulilor generale pentru examinarea cauzelor în primă instanţă, care se aplică în mod corespunzător.

În acest context Colegiul penal, conducându-se de prevederile art.419 Cod de pr. penală, va purcede la examinarea cauzei penale în privința inculpaților în raport cu indicațiile instanței de recurs, care sunt obligatorii pentru instanța de apel.

Cu referire la componența de infracțiune prevăzută de art. 361 alin. (2) lit.b) Cod penal, imputată inculpaților Vutcariova Veronica și Luca Isidor, Colegiul penal va puncta următoarele:

Colegiul penal arată că, *latura obiectivă* a infracțiunii date constă în acțiuni de contrafacere, de alterare a documentului oficial, care acordă drepturi ori eliberează de obligații, a imprimatelor, ștampilelor or sigiliilor întreprinderilor, instituțiilor, organizațiilor, indiferent de tipul de proprietate ori de forma juridică de organizare.

Documentul oficial fals va constitui elementul material al infracțiunii atunci când acesta produce consecințe juridice, adică dă naștere, modifică ori stinge raporturi juridice, drepturi și obligații. Falsificarea documentelor poate avea loc prin confecționarea sau ticluirea documentului fictiv, dându-i prin imitare aparență de document oficial, autentic. Falsificarea documentului are loc atunci când s-a denaturat conținutul său prin diverse mijloace și procedee de înlăturare, modificare, schimbare, transformare sau adăugire de text, prin atestarea unor fapte sau împrejurări necorespunzătoare adevărului sau împrejurări care au avut loc în realitate, omițându-se însă constatarea lor.

Prin falsificare și deținere de documente false se înțelege întrebuințarea acestora în situații în care făptuitorul consideră necesară utilizarea lor. Se poate vorbi despre folosirea unui document oficial atunci când acesta este prezentat autorităților, persoanelor juridice, cetățenilor în scop de a obține unele drepturi ori de a fi eliberat de obligații.

Astfel, Colegiul consideră că vina inculpaților în comiterea infracțiunii prevăzute de art.361 alin.(2) lit.b) Cod penal, în mod incontestabil se dovedește prin declarațiile oferite în prima instanță a martorului Leahu Anatolie care a menționat că, ,, *nu i-a permis d-nei Vutcariova E. să semneze din numele lui careva documente, iar referitor la Luca Isidor, nu cunoaşte că acesta a activat la SRL ,,Ialcom Agro"' şi nu a fost primit la lucru de el, de cine a fost angajai ultimul,*

nu ştie ”, declarațiile directorului SRL „ Cidonia„ Dunai Gheorghe„ care a comunicat că, „ *îndeplineşte funcţia de director al SRL „Cidonia”. La începutul luni iunie 2009 s-a adresat Luca Isidor prezentându-se ca director la SRL „Ialcom Agro” având la el și ștampila societății date şi a solicitat să i se vândă caise toate care le avea, adică aproximativ 60 tone, la prețul de 12 lei pentru un kg„* declarațiile reprezentantului părții vătămate Bulgac Ion care a comunicat că, „ *activează la întreprinderea SRL„ Cidonia” dată din iulie 2009, fiindu-i cunoscut faptul că la data de 03.07.2009 dintre directorul SRL ”Cidonia” Dunai Gheorghe și pretinsul director comercial al SRL ”Ialcom Agro” Luca Isidor ce deținea ștampila întreprinderii, a fost încheiat contract de livrare a caiselor de diferite soiuri*„ fiind audiat suplimentar în instanța de apel Bulgac Ion a de asemenea a confirmat existența contractului de vânzare-cumpărare a caiselor între SRL „ Cidonia” și SRL „ Ialcom-agro”, prin urmare analizând baza probantă prezentată de către acuzatorul de stat în instanța de apel, Colegiul penal consideră că, prin declarațiile lor dovedesc cu certitudine faptul comiterii de către cei din urmă a infracțiunii prevăzută de art. 361 alin. (2) lit. b) Cod penal.

Împrejurările de fapt a speței constatate și-au găsit confirmare inclusiv prin probele material scrise administrate pe caz ce au servit obiect de cercetare, și anume: p/v al adunării generale a fondatorilor SRL ”Ialcom Agro” (f.d. 35-36 v.1); hotărârea din 06.03.2000 de înregistrare a întreprinderii (f.d. 34 v.1); Statutul întreprinderii ce-i oferă adunării generale competenţa exclusivă de alegere şi revocare a directorului şi cenzorului, precum şi acceptarea contractelor ce depăşesc % din fondul statutar (f.d. 42 v.1), ce potrivit contractului de constituire al SRL este de 5400 lei cu cota a câte 50% pentru fiecare din cei doi fondatori (f.d. 46-47 v. 1), fapt ce denotă lipsa împuternicirilor inculpatei Vutcariova Ecaterina în calitate de contabilă, de angajare în funcție a altor persoane, în speță Luca Isidor.

Respectiv, lipsa împuternicirilor inculpatei Ecaterina Vutcariova de a angaja în funcţie alte persoane, iar de aici falsificarea de către ea a actelor întocmite în acest sens se confirmă prin: ordinul nr. 1-m din 06.07.2009 privind angajarea lui Luca Isidor în funcţia de director comercial (f. d. 54 v.1); ordinul nr. 2-m din 10.07.2009 referitor la concedierea lui din această funcţie (f.d. 55 v.1); precum şi ordinul nr. 3-m din 10.07.2009 referitor la angajarea lui repetată în funcţia de director comercial al SRL ”Ialcom Agro” (f.d. 189 verso) cu acordarea împuternicirilor în vederea încheierii contractelor bilaterale, confirmate prin contractul de muncă din 19.07.2009 (f.d. 230 v. 1) şi copiile din registrul de ordine al SRL ”Ialcom Agro” (f.d. 197-198 v. 1)).

Aici, Colegiul arată că, nu poate fi reținut argumentul că, Vutcariova Ecaterina fiind fondator a SRL-ului și contabilă și avea dreptul să semneze contracte, totodată a fost împuternicită de Directorul Leahu Anatolie să semneze contracte din numele său, or, o așa împuternicire la materialele cauzei nu se

regăsește, iar calitatea de fondator a întreprinderii, nu permite emiterea ordinelor și semnarea contractelor fără a dispune de împuterniciri.

Tot aici, Colegiul menționează că, aceasta aplicând semnătura pe contractul de muncă nr.01-m din 10 iulie 2009 de numire în funcția de director a lui Luca Isidor, a indicat numele și prenumele său, totodată a barat în fața funcției, care este caracteristică situației când actul este semnat nu din numele său ci din numele altei persoane (f.d.190 verso vol.I).

La caz, Colegiul mai arată că ordinul de numire a lui Luca Isidor în funcția de director este emis la data de 06 iulie 2009, iar contractul de muncă nominalizat a fost emis la 10 iulie 2009, dată ce corespunde ordinului de eliberare din funcție.

Astfel, se constată că Vutcariova Ecaterina a semnat contractul și ordinele date, în lipsa împuternicirilor de a exercita asemenea atribuţii exprese, lucrul dat fiind corect constatat inclusiv prin declarațiile menționate supra a martorului Leahu Anatolie care fiind directorul SRL „Ialcom Agro", nu i-a permis inculpatei (contabilei) Vutcariova Ecaterina de a emite careva ordine de angajare a unor persoane fără acordul și sub semnătura sa prealabilă.

Ce ține de Luca Isidor, Colegiul arată că acesta a cunoscut că nu are împuterniciri de Director comercial, or, cunoscându-se de mult timp cu Vutcariova Ecaterina, știa că aceasta activa în calitate de contabilă la SRL ”Ialcom Agro”, deci neavând împuterniciri să semneze ordine de numire și eliberare din funcție, faptul dat fiind confirmat și de inculpat în ședința de judecată, unde a declarat că cunoștea că Vutcariova Ecaterina activa în calitate de contabilă.

La fel, Colegiul mai arată că, deși ordinul de angajare a lui Luca Isidor este din 06 iulie 2009, contractul de vânzare-cumpărare a caiselor datează din 03 iulie 2009. Astfel, cunoscând despre faptul că Vutcariova Ecaterina nu avea împuterniciri de a emite ordine de angajare, precum și de a semna contracte de muncă, totodată la 03 iulie 2009 el nefiind angajat la SRL ”Ialcom-Agro”, s-a prezentat ca director comercial, folosind ștampila întreprinderii și a semnat contractul de vânzare-cumpărare din 03.07.2009 încheiat între SRL ”Cidonia” în persoana Gheorghe Dunai și SRL ”Ialcom Agro” în persoana directorului comercial Luca Isidor, el cunoscând că nu are împuternicri legitime în sensul dat.

În circumstanțele descrise, Colegiul penal apreciază ca fiind nefondate argumentele invocate în apelul declarat în interesul inculpaților, astfel, nefiind posibilă emiterea unei soluții de achitare, or probele cercetate supra dovedesc în mod incontestabil faptul că, fiind dovedită vinovăţia inculpaţilor Vutcariova Ecaterina şi Luca Isidor în aceea, că acţionând printr-o înţelegere comună în vederea încheierii contractelor de achiziţie a producţiei agricole şi întru acordarea celui din urmă a împuternicirilor în acest sens, prima deţinând funcţia de contabil şef al SRL ”Ialcom-Agro”, prin atribuirea ilegală a împuternicirilor directorului interimar, la data de 06.07.2009 a emis ordinul cu nr. 1-m de angajare a lui Luca

Isidor în calitate de director comercial al SRL ”Ialcom-Agro”, după care la data de 10.07.2009 a emis un alt ordin de liberare a lui din funcţia deţinută, totodată încheind cu el contract din numele directorului acestei întreprinderi Leahu Anatolie, de angajare în calitate de director comercial, în baza cărui a emis ordinul nr. 3-m de angajare a lui Luca Isidor, pe care l-a semnat ilegal din numele directorului, fără a dispune de careva împuterniciri în acest sens, acţiunile lor încadrându-se perfect la componența infracţiunii, prevăzută de art. 361 alin. (2) lit. b) Cod penal în prezența calificativelor *,, confecţionarea, deţinerea şi folosirea documentelor oficiale false ce acordă drepturi şi eliberează de obligaţii, comisă de două sau mai multe persoane”.*

În baza celor relatate supra, Colegiul constată că, motivarea soluției instanței de fond și anume constatarea că în acțiunile inculpaților persistă componența infracțiunii prevăzută de art.361 alin.(2) Cod penal, fără a descri fapta criminală considerată ca fiind dovedită conform ordonanțelor de punere sub învinuire din 06.11.2012 (f.d.212,213 vol.II), precum și ne indicarea în dispozitivul sentinței a agravantei contrazice prevederilor art. 394 alin.(1) p.1) și 5) Cod de pr.penală, situaţie care necesită a fi corectată de instanţa de apel prin reținerea în acțiunile inculpaților Luca Isidor și Vutcariova Ecaterina ca fiind dovedită a faptei prevăzute de 361 alin.(2) lit. b) Cod penal.

O astfel de solicitare conținându-se și în apelurile procurorului și avocatului în interesul părții vătămate, or, prin probele cercetate în instanța de fond și verificate suplimentar în instanța de apel, expuse supra, se confirmă că *Vutcariova Ecaterina* printr-o înțelegere prealabilă cu Luca Isidor *****, care ultimul la 03.07.2009, ne dispunând de împuternicirile respective şi deținând ștampila şi rechizitele bancare ale SRL „Ialcomagro”, a încheiat şi a semnat un contract cu SRL „Cidonia” de procurare a caiselor în care s-a înscris că deține funcția de director comercial al SRL „Ialcomagro”, dar de fapt nu era angajat al firmei respective. Ulterior în baza acestui contract a primit marfa de la SRL „Cidonia” în valoare de 596 988 lei.

Mai apoi, Vutcariova Ecaterina, deținând funcția de contabil şef al SRL „Ialcomagro” şi atribuindu-se ilegal funcția de director-interimar al SRL „Ialcomagro”, printr-o înțelegere prealabilă cu Luca Isidor *****, la 06.07.2009 a emis un ordin fals sub nr.1-m prin care ultimul a fost angajat în societatea nominalizată în funcția de director comercial.

Tot ea, la 10.07.2009, în același mod, a emis un alt ordin sub nr.2-m prin care Luca Isidor a fost eliberat din funcția de director comercial al SRL „Ialcomagro”.

În aceiași zi ea a încheiat un contract din numele directorului SRL „Ialcomagro” Leahu Anatolie privind angajarea lui Luca Isidor în calitate de director comercial al societății respective şi în baza acestui contract a emis ordinul

nr.3-m de angajare a susnumitului, pe care l-a semnat ilegal din numele directorului, adică în lipsa împuternicirilor de a exercita asemenea atribuții.

Prin acțiunile sale intenționate, Vutcariova Ecaterina împreună cu Luca Isidor ***** a confecționat, deținut şi folosit documente oficiale false care acordă drepturi şi eliberează de obligații, după indicii de două sau mai multe persoane, ceia ce constituie infracțiunea prevăzută de art. 361 alin. (2) lit. b) Cod penal.

De asemenea, Colegiul penal va trece în revistă faptul că, Luca Isidor, printr-o înțelegere prealabilă cu Vutcariova Ecaterina, la 03.07.2009, ne dispunând de împuternicirile respective şi deținând ștampila şi rechizitele bancare ale SRL „Ialcomagro", a încheiat şi a semnat un contract cu SRL „Cidonia" de procurare a caiselor în care s-a înscris că deține funcția de director comercial al SRL „Ialcomagro", dar de fapt nu era angajat al firmei respective. Ulterior în baza acestui contract a primit marfă de la SRL „Cidonia" în valoare de 596 988 lei.

Luca Isidor, printr-o înțelegere prealabilă cu Vutcariova Ecaterina, care deținând funcția de contabil şef al SRL „Ialcomagro" şi atribuindu-şi ilegal funcția de director-interimar al SRL „Ialcomagro", la 06.07.2009 a emis un ordin fals sub nr.1-m prin care Luca Isidor a fost angajat în societatea nominalizată în funcția de director comercial. Ulterior, la 10.07.2009, în același mod, Vutcariova Ecaterina a emis un alt ordin sub nr.2-m prin care Luca Isidor a fost eliberat din funcția de director comercial al SRL „Ialcomagro". În aceiași zi Vutcariova Ecaterina a încheiat un contract din numele directorului SRL „Ialcomagro" Leahu Anatolie privind angajarea lui Luca Isidor în calitate de director comercial al societății respective şi în baza acestui contract a emis ordinul nr.3-m de angajare a susnumitului, pe care l-a semnat ilegal din numele directorului, adică în lipsa împuternicirilor de a exercita asemenea atribuții.

Prin acțiunile sale, Luca Isidor împreună cu Vutcariova Ecaterina a confecționat, deținut şi folosit un document oficial fals care acordă drepturi, după indicele de două sau mai multe persoane ceia ce constituie infracțiunea prevăzută de art.361 alin.(2) lit. b) Cod penal.

Colegiul arată că, nu poate fi reținut argumentul avocatului Bulbuc Boris în interesul inculpaților că în acţiunile lor nu există elementele componenţei de infracţiune prevăzută de art.361 alin.(2) lit.b) Cod penal, precum și faptul că, instanţa de fond nu a specificat care anume acţiune din cadrul laturii obiective a art. 361 alin. (2) lit.b) Cod penal este incriminată inculpatului Luca Isidor, sentinţa de condamnare fiind una cu caracter generalizat, abstract şi neprobat, iar din materialele cauzei penale nu se regăsește nicio dovadă care ar demonstra că Luca Isidor să fi comis cel puţin una din modalităţile laturii obiective a infracţiunii incriminate, or acest argument este combătut prin probele descrise supra prin care dincolo de orice dubiu se dovedește faptul confecționării, deținerii și folosirii documentului oficial fals ce acordă drepturi şi eliberează de obligaţii comisă cu

intenția unică (*înțelegere prealabilă*) a ambilor subiecți activi ai infracțiunii încriminate.

Cât privește argumentul avocatului Alexei Lungu în interesele inculpaților Vutcariova Ecaterina și Luca Isidor referitor la faptul că în acțiunilor ultimul nu se regăsește obiectul material al infracţiunii prevăzute de art. 361 Cod penal, deoarece atât contractul de vânzare-cumpărare încheiat și semnat de către Isidor Luca cu SRL „Cidonia" la 03.07.2009, cât şi ordinele de numire şi eliberare a acestuia din funcţia de director comercial al SRL „Ialcom-Agro", nu sânt „*documente oficiale*„ or chestiunea dată nu corespunde realității juridice în condițiile în care din momentul confecționării ordinelor de numire şi eliberare din funcție a ultimului inclusiv a contractului de vânzare-cumpărare le-a fost oferită expres calitatea oficială odată cu perceperea lor de către contractanți la efectuarea acțiunilor comerciale avute loc între SRL „Ialcom-Agro" și SRL „Cidonia".

Astfel, Colegiul penal ținând cont cele expuse supra, constată în mod viabil faptul că, documentele eliberate de către de către Vutcariova Ecaterina în lipsa împuternicirilor legale și în numele instituției comerciale vizate în speță urmează a fi catalogate ca fiind documente oficiale în coraport cu terțele persoane, inclusiv contractul de vânzare-cumpărare din 03.07.2009, încheiat și semnat în lipsa împuternicirilor legale ce urmau a fi oferite lui Luca Isidor, până a fi emis ordinul de angajare din 06.07.2009, urmează *ex oficiu* soarta asimilării unui document oficial care acordă drepturi şi eliberează de obligaţii părțile contractante în vederea asigurării climatului legal al operațiunilor juridice.

Subsecvent, instanța de apel reține că, *document oficial* se consideră oricare act aflat în circuitul unor autorităţi, instituţii, întreprinderi sau organizaţii de stat sau municipale, care confirmă un eveniment sau fapt având semnificaţie juridică şi producând efecte juridice.

Prin urmare, instanța de apel va considera ca fiind nefondată teza apărării precum că, „ *documentul oficial este acel document care emană de la o autoritate publică de orice nivel sau care provine de la un terţ, dar primit de o autoritate* „ or conținutul normei încriminate inculpatului permit a fi catalogate ca fiind documentul oficial inclusiv actele emise de *instituţii, organizaţii, indiferent de tipul de proprietate şi forma juridică de organizare,* fapt prin ce, Colegiul penal deduce că documentul oficial poate fi eliberat nu doar de către autorități publice ci și de alte organizații indiferent de tipul de proprietate public sau privat inclusiv forma juridică de organizare.

Tot în această teză, Colegiul penal ține a puncta că, una dintre trăsăturile indispensabile ale documentului oficial este că, un asemenea document trebuie *să ateste fapte având relevanță juridică.*

În asemenea situații, Colegiul penal subliniază că contractul de vânzare-cumpărare din 03.07.2009 și ordinul de angajare și eliberare de funcție a

inculpatului Luca Isidor fixează în substanța sa nașterea absolută a unor fapte juridice ce au determinat consecinţe juridice, prin urmare instanța de apel exclude teza apărării referitor la faptul că actele vizate în speță nu pot fi considerate documente oficiale, or
documente stabilite de OUP în condiţiile sus menționate sau convertit perfect în *documente oficiale* care acordă drepturi şi eliberează de obligaţii.

În asemenea situații, instanța de apel va respinge ca declarativ argumentul apelantului în interesele inculpatului Luca Isidor în cadrul învinuirii adusă în baza art. 190 alin. (5) Cod penal, acțiuni prin care iau fost afectate drepturile sale la un proces echitabil şi la apărare, în condițiile în care procurorii pe caz de două ori au încetat urmărirea penală pe acest caz, însă în nici o ordonanţă de anulare emise de către procurorii ierarhici superiori, soluţia nu a fost întemeiată „*pe fapte noi sau recent descoperite sau pe un viciu fundamental în cadrul procedurii precedente*".

În accepțiunea dată, instanța de apel la soluționarea acestei aserțiuni constată că într-adevăr, prin ordonanţa procurorului ierarhic superior din cadrul Procuraturii r-lui Ungheni din 10.09.2010, s-a dispus anularea ordonanței procurorului Dumitru Fortuna din 04.08.2010, iar prin ordonanţa iarăși a procurorului ierarhic superior din cadrul Procuraturii r-lui Ungheni din 28.01.2011, a fost anulată ordonanţa procurorului Veaceslav Todiriță din 03.01.2011, în temeiul cărora a fost dispusă încetarea urmăririi penale în privinţa lui Luca Isidor din motivul lipsei în acţiunile acestuia a elementelor infracţiunii prevăzute de art. 190 alin. (5) Cod penal, prin urmare acțiunile date nicidecum nu influențează derularea de mai departe a urmăririi penale, după anularea ei la 28.01.2011 în modul prevăzut de art. 287 Cod pr. penală (f.d. 265-267 Vol.II), astfel careva drepturi lezate din rândul celor expuse în opinia instanței de apel nu sau dovedit a fi cauzate, teza urmând a fi catalogată ca fiind doar o înscenare camuflată care nu-și are rostul în prezenta cauză.

Mai mult ca atât, instanța de apel ține a menționa faptul că, ordonanțele menționate supra de către partea apărării nu au fost contestate în ordinea procesuală prevăzut de lege în vederea verificării legalității lor, fapt pentru ce ipoteza supoziția apelantului „ *pe fapte noi sau recent descoperite sau pe un viciu fundamental în cadrul procedurii precedente* ", urmează a fi apreciată ca fiind epuizată în condițiile în care potrivit Raportului Explicativ al Protocolului nr. 7, hotărârile date urmează similarea caracterului „*definitiv*" dobândind forță principiului imperativ *res judicata* odată cu nefolosirea judicioasă a căilor de atac respective sau în care au permis ca termenul de atac să expire fără a se folosi de acestea (Sergey Zolotukhin v. Rusia [MC], 10 februarie 2009, § 108).

De rând cu aceasta, apelantul Alexei Lungu și-a focusat aserțiune inclusiv pe faptul deținerii ilegale a calității de bănuit a inculpatului Luca Isidor indiferent de faptul dacă a fost sau nu dată ordonanţa de recunoaştere în calitate de bănuit, fiind

în acest sens încălcat termenului de 3 luni, (termen considerat de la data pornirii urmării penale – 30-.11.2009, până la data emiterii ordonanței de învinuire din 07.05.2009) prevăzut de art. 63 alin. (2) pct. 3) Cod de proc. Penală, pe care Colegiul penal îl va considera nefondat în condițiile în care legea procesual-penală determină strict, că termenul de menținere a calității de bănuit se calculează începând cu data emiterii actelor procedurale, prevăzute în art. 63 alin. (1) pct. 1)-3) Cod de procedură penală, iar în cazul constatării faptului că față de o persoană există anumite bănuieli rezonabile, cu privire la săvârșirea unei infracțiuni și în raport cu aceasta, sunt efectuate anumite acțiuni procedurale, care creează repercursiuni importante asupra situației persoanei, abia atunci prin prisma alin. (1^1) art. 63 Cod procedură penală, organele de urmărire penală au obligația să recunoască această persoană în calitate de bănuit şi să aducă la cunoștință informația despre drepturile prevăzute la art. 64 Cod de procedură penală.

În speță se atestă că, calitatea de bănuit lui Luca Isidor i-a fost atribuită prin ordonanța din 18.02.2010 (f.d.109, Vol.I) și în aceiași zi i-a fost adusă la cunoștință în prezența avocatului Victor Ciuprov (f.d.110, vol.I), iar ordonanța de punere sub învinuire a fost emisă la data de 07.05.2010 (f.d.203, vol.I), adică în interiorul termenului de 3 luni.

În aceiași ordine de idei, se constată caracterul neîntemeiat al afirmației apărării precum că calitatea de bănuit a inculpatului i-a fost atribuită la data de 30.11.2009 prin ordonanța de începere a urmăririi penale, fiind indicată bănuiala rezonabilă.

Astfel, verificând ordonanța de începere a urmăririi penale din 30.11.2009 (f.d.1, vol.I), Colegiul penal constată că reprezentantul statului de drept a dispus începerea urmăririi penale pe faptul dobândirii ilicite a bunurilor altei persoane prin înșelăciune și abuz de încredere, săvârșită în proporții deosebit de mari, infracțiune prevăzută de art. 190 alin. (5) Cod penal.

În partea constatatoare a aceleiași ordonanțe au fost menționate anumite acțiuni presupuse a fi comise de către persoana cu numele Isidor Luca.

Sub aspectul dat, instanța menționează că persoana poate fi recunoscută în calitate de bănuit prin unul din următoarele acte procedurale, după caz:

- procesul-verbal de reţinere;

- ordonanţa sau încheierea de aplicare a unei măsuri preventive neprivative de libertate;

- *ordonanţa de recunoaştere a persoanei în calitate de bănuit*.

Deci, legiuitorul a stabilit expres şi exhaustiv cele trei acte procedurale prin care persoana poate fi recunoscută în calitate de bănuit, iar ordonanţa de începere a urmăririi penale nu face parte din categoria menționată supra.

Recunoaşterea calităţii de bănuit se aplică în interesul persoanei, pentru apărarea sa, persoana dobândind astfel, drepturi suplimentare reglementate prin art.

64 Cod de procedură penală, unul dintre care este „*să ştie de ce este bănuit şi în legătură cu aceasta, imediat după reţinere sau după ce i s-a adus la cunoştinţă hotărârea despre aplicarea măsurii preventive sau recunoaşterea în calitate de bănuit, să fie informat în prezenta apărătorului, în limba pe care o înţelege, despre conţinutul bănuielii şi despre încadrarea juridică a faptelor infracţionale de săvârşirea cărora este suspectat*”.

În acest context, instanța reține şi *Decizia CtEDO pe cazul Padin Gestoso contra Spanie*i, în care Curtea a constatat că, cu toate că au fost dispuse realizarea câtorva măsuri de anchetă în 1989, urmărirea penală a fost începută în 1990, până la momentul începerii urmăririi penale şi arestării reclamantului, situaţia sa nu a fost direct afectată de investigaţiile dispuse de către judecătorul de instrucţie, în consecinţă, nefiind afectat de vreo măsură cu caracter penal până la acel moment, reclamantul nu avea calitatea de acuzat în sensul art. 6, cererea fiind respinsă de Curte ca nefondată.

Având în vedere aceste chestiuni, Colegiul penal constată că situaţia lui Luca Isidor prin ordonanţa de pornire a urmăririi penale *in rem* nu a fost afectată nici într-un fel, în privinţa sa nu au fost efectuate careva acţiuni de urmărire penală sau măsuri speciale de investigaţie care creează repercusiuni importante asupra situației persoanei, mai mult ca atât, potrivit practicii CtEDO, „*persoana obţine calitatea de acuzat odată cu aducerea la cunoştinţă a actului procesual corespunzător*”. Situația prevăzută la art. 63 alin. (1^1) Cod de pr penală, reprezintă o excepţie de la alin. (1) din acelaşi articol şi corespunde celui de-al doilea element al noţiunii de „acuzaţie în materie penală” în sensul Convenţiei, care se manifestă prin existenţa unor „repercusiuni importante asupra situaţiei (persoanei)”.

Excepţia menţionată constă în faptul că, în cazul în care faţă de o persoană există anumite bănuieli rezonabile cu privire la săvârşirea unei infracţiuni şi în raport cu aceasta sunt efectuate anumite acţiuni procedurale, care creează repercusiuni importante asupra situaţiei persoanei, organele de urmărire penală au obligaţia de a recunoaşte această persoană în calitate de bănuit în decurs de 5 zile din momentul de începere a primei acţiuni procedurale, prin urmare, legislatorul le-a acordat organelor de urmărire penală şi instanţelor de judecată competenţa de a aprecia, în fiecare caz concret, dacă acţiunile procedurale efectuate în cadrul urmăririi penale au produs sau nu repercusiuni importante pentru situaţia persoanei şi dacă, în consecinţă, persoanei trebuie să-i fie recunoscută calitatea de bănuit în sensul alin. (11) al articolului 63 Cod penal, având în vedere particularităţile fiecărui caz concret.

La fel, Curtea Constituțională a reținut că articolul 63 alin. (1) Cod de procedură penală prevede o listă exhaustivă de acte procedurale prin care persoanei îi poate fi recunoscută calitatea de bănuit, însă, prin excepţia instituită de alin. (1^1) din acelaşi articol, legislatorul stabilește anumite garanţii pentru situaţiile în care

organele de urmărire penală desfăşoară acţiuni procedurale care au consecinţe importante pentru persoană, fapt care corespunde rigorilor dreptului la un proces echitabil stabilit de art. 20 din Constituţie.

Potrivit jurisprudenţei CtEDO, pentru a anula ordonanţa de punere sub învinuire din motivul că a expirat termenul de menţinere în calitate de bănuit atribuit prin alte acte procedurale decât cele prevăzute în art. 63 alin. (1) pct. 1) - 3) Cod de procedură penală, instanţele naţionale trebuie să stabilească dacă sunt întrunite cumulativ 3 condiţii:

- existenţa unei ,,acuzaţii în materie penală";

- notificarea oficială despre această acuzaţie (cu categoriile stabilite în art.63 alin. (1) Cod de procedură penală, această condiţie exceptând situaţiile când se probează când partea acuzării a ezitat să-şi onoreze obligaţiile de informare);

- constatarea ,,repercusiunilor importante" pentru persoana suspectă de comiterea infracţiunii.

Astfel, instanța urmează să verifice și să se expună asupra existenței cumulative a acestor trei condiții, și anume concret să identifice care anume acțiuni procedurale efectuate în cadrul urmăririi penale au produs repercusiuni importante pentru situaţia lui Luca Isidor, pentru a justifica concluzia de apreciere a ordonanței de pornire a urmăririi penale din 30.11.2009 ca ordonanță prin care ultimului i se adus acuzații în materie penală, termen de la care a fost calculată înaintarea învinuirii, or, în ordonanța menționată numele inculpatului Luca Isidor a fost redat doar în partea constatatoare a acesteia, iar în partea dispozitivă a fost indicat clar și concret începerea urmăririi penale conform elementelor infracţiunii prevăzute la art. 190 alin. (5) Cod penal pe faptul dobândirii ilicite a bunurilor altei persoane prin înșelăciune și abuz de încredere, săvârșită în proporții deosebit de mari.

Aşadar, organul de urmărire penală a dispus începerea urmăririi penale pe faptul dobândirii ilicite a bunurilor altei persoane prin înșelăciune și abuz de încredere, săvârșită în proporții deosebit de mari, fără a dispune concret începerea urmăririi penale în privința persoanei Luca Isidor.

Situația din speță urmează a fi privită și prin prisma faptului că lecturarea întregului text al art. 63 Cod de procedură penală atestă posibilitatea începerii urmăririi penale în exclusivitate cu privire la o anumită faptă prevăzută de legea penală, iar atunci când din datele şi probele existente rezultă indici rezonabili că o anumită persoană a săvârşit infracţiunea, atunci prin unul din cele trei acte procedurale enumerate exhaustiv în art. 63 alin.(1) Cod de procedură penală, se dispune ca urmărirea penală să se facă şi in personam.

Această stare de lucruri, în primul rând, legitimează organul de urmărire penală să demareze activităţile specifice care duc la realizarea obiectului urmăririi penale, sens în care, după sesizare, are obligaţia să caute şi să acumuleze datele ori

informaţiile cu privire la existenţa infracţiunii, să ia măsuri pentru limitarea consecințelor acesteia şi să strângă şi să administreze probele necesare.

Începerea urmăririi penale cu privire la faptă reprezintă o garanție justificată de necesitatea protejării drepturilor persoanelor împotriva cărora a fost formulată o astfel de sesizare, pentru ca acestea să nu fie supuse unor acuzaţii penale fără o minimă verificare a susținerilor din care să rezulte atât existenţa faptei şi inexistenţa vre-unui caz care împiedică exercitarea acţiunii penale, cât şi suspiciunea rezonabilă că a fost săvârşită o faptă prevăzută de legea penală.

Prin urmare, în pofida faptului că din jurisprudența națională rezultă interpretarea neunitară a legii de procedură penală cu privire la efectul pe care îl produce actul de începere a urmăririi penale, din perspectiva chestiunii asimilării acestuia actelor prevăzute expres de Codul de procedură penală prin care persoanei i se atribuie calitatea de bănuit, instanțele de judecată în fiecare caz concret urmează să stabilească atât existența cumulativă a celor trei condiţii pentru aprecierea actului emis, ca fiind act care acordă statut de bănuit persoanei menționate în acesta, precum și noțiunea procesului echitabil în sensul art. 6 CEDO în privința părților vătămate, care au declarat despre ilegalitatea comisă, care a atras nu numai crearea unor prejudicii concrete acestora, dar și solicitarea implicării statului prin intermediul organelor specializate de a da o calificare faptei comise și de a aplica pedeapsa corespunzătoare persoanei găsite vinovate, or, în caz contrar situația poate fi interpretată ca o lipsă de reglementări și instrumente a statului pentru a curma acțiunile infracționale a persoanelor.

În acest context se poate de menţionat că, Curtea Europeană a reţinut că oricât de clar ar fi redactată o normă juridică, în orice sistem de drept există un element inevitabil de interpretare judiciară, implicit aceasta se referă şi la normele de drept procesual penal. Funcţia decizională acordată instanţelor serveşte tocmai la îndepărtarea îndoielilor ce ar putea plana în privinţa interpretării normelor juridice. De altfel, în tradiţia juridică a statelor părţi la Convenţie este consacrat că jurisprudenţa contribuie în mod necesar la evoluţia progresivă a dreptului penal (a se vedea în acest sens cauza Rohlena vs. Cehia din 27.01.2015, §93).

În aceste condiții, în accepțiunea instanței, apărarea a conchis nefondat, sub suspiciul ordonanței de începere a urmăririi penale, care denotă doar un act ce permite organului de urmărire penală să efectueze anumite acțiuni procedurale, dar care nu reprezintă în esență o asemenea acțiune sau un mijloc de probă, or, aplicarea garanțiilor prevăzute de art.6 din Convenţie, exemplificat în jurisprudența Curții prin faptul că acuzația intervine nu din momentul în care această calitate îi este adusă la cunoștință, ci din momentul în care autoritățile naționale aveau motive plauzibile pentru a-l suspecta de comiterea unei infracțiuni (hotărârea Brusco împotriva Franţei din 14 noiembrie 2010 şi Sobko împotriva Ukrainei din 17 decembrie 2015, Bondaletov împotriva Ukrainei din 31 octombrie 2013).

Or, Curtea a explicat în mod cert că „Acuzarea” în sensul art. 6 § 1 se poate defini ca „notificarea oficială, din partea autorității competente, a suspiciunii de a fi săvârşit o infracţiune” (Deweer împotriva Belgiei, pct. 46), idee care corespunde noțiunii de „urmări importante asupra situaţiei” suspectului [Deweer împotriva Belgiei, pct. 46, Neumeister împotriva Austriei, pct. 13; Eckle împotriva Germaniei, pct. 73; McFarlane împotriva Irlandei (MC), pct. 143], adică suspiciunea poate fi materializată şi printr-un act procedural, dar care va afecta într-un anumit mod clar situația persoanei, ca de exemplu o citare simplă a ultimei din momentul înmânării acesteia şi nicidecum prin precizarea identității sale într-un asemenea act.

De altfel, Curtea explică şi momentul începerii curgerii termenului rezonabil al unei acuzaţii în materie penală într-o cauză penală, ca fiind data la care „acuzația” a fost notificată, de exemplu, data de începere a acțiunilor de investigare în care se indică reclamantul în calitate de bănuit şi inclusiv cazul în care situația reclamantului a fost afectată în mod substanțial înainte de formularea „acuzației” - caz în care data arestării, căutării sau interogării, chiar și în calitate de martor, ar putea fi considerată ca o dată de inițiere a cauzei (cauza Eckle împotriva Germaniei, §§ 73-74).

Reieșind din cele expuse, Colegiu penal ajunge la concluzia de a respinge argumentele părții apelante dat fiind că sunt nefondate în condițiile în care acțiunile OUP s-au derulat în strictă conformitate cu limitele legii ne fiind în acest sens depistate careva vicii la capitolul dat.

Deși vinovăția inculpaților Luca Isidor și Vutcariova Ecaterina pe art. 361 alin. (2) lit.b) Cod penal a fost demonstrată pe deplin, aceștea urmează a fi liberați de pedeapsă penală în legătură cu expirarea termenului de prescripție privind tragerea la răspundere penală din următoarele considerente:

Potrivit art. 389 alin. (4) pct.3) Cod de procedură penală, sentința de condamnare se adoptă fără stabilirea pedepsei, cu liberarea de răspundere penală în cazurile prevăzute în art.57 şi 58 din Codul penal, cu liberarea de pedeapsă în cazul prevăzut în art.93 din Codul penal sau al expirării termenului de prescripție.

În conformitate cu art. 60 alin. (1) lit. b) Cod penal, persoana se liberează de răspundere penală dacă din ziua săvârșirii infracțiunii au expirat 5 ani de la săvârșirea unei infracțiuni mai puțin grave.

Alin. (2) al aceleași norme indică că, prescripția curge din ziua săvârșirii infracțiunii şi pînă la data rămânerii definitive a hotărârii instanței de judecată.

În acest sens Colegiul penal conchide că, infracțiunea prevăzută la art. 361 alin. (2) lit.b) Cod penal este o infracțiune mai puțin gravă și prevede în calitate de pedeapsă amendă în mărime de la 200 la 600 unităţi convenţionale sau cu muncă neremunerată în folosul comunităţii de la 180 la 240 de ore, sau cu închisoare de până la 5 ani (*pedeapsa în redacția legii la data comiterii infracțiunii*).

Având în vedere cele menționate supra Colegiul penal relevă că, din punctul de vedere al rolului şi efectelor pe care prescripția le are în câmpul dreptului penal, ea constituie o situație de fapt producătoare de consecințe juridice referitoare la raportul juridic de drept penal, pe de o parte, sub aspectul activ al acestuia, adică al dreptului de a aplica pedeapsa şi de a impune executarea acesteia, iar pe de altă parte, sub aspectul pasiv al acestui raport, adică al obligației de a suporta şi executa pedeapsa aplicată.

În corespundere cu art. 395 alin. (1) pct. 2) şi 3) Cod de procedură penală, în dispozitivul sentinței de condamnare trebuie să fie arătate constatarea că inculpatul este vinovat de săvârşirea infracțiunii prevăzute de legea penală, categoria şi mărimea pedepsei aplicate inculpatului. În caz dacă instanța îl găsește pe inculpat vinovat, dar îl liberează de pedeapsă pe baza prevederilor respective ale Codului penal, ea este datoare să menționeze aceasta în dispozitivul sentinței.

În virtutea celor expuse supra, Colegiul penal scoate în evidență că, prescripția tragerii la răspundere penală reprezintă un tip de liberare de răspundere penală pentru o infracțiune datorită trecerii, în anumite condiții, a unui anumit interval de timp de la data săvârșirii ei.

Justificarea prescripției este strâns legată de rațiunea represiunii penale și, de aceea, după trecerea unui timp îndelungat de la săvârșirea infracțiunii, aplicarea pedepsei devine ineficientă în raport cu scopul pedepsei penale. Prevenția generală nu se mai realizează fiindcă rezonanța socială a faptei scade considerabil, iar infractorul, asupra căruia planează tot timpul amenințarea pedepsei, se poate îndrepta.

Concomitent cu expirarea termenului prescripției tragerii la răspundere penală se stinge și dreptul statului de a stabili răspunderea penală și de a aplica pedeapsa prevăzută de lege pentru infracțiunea comisă, stingându-se totodată și obligația infractorului de a mai suporta consecințele săvârșirii infracțiunii (răspunderea penală). Constatând intervenirea prescripției, organul de drept va dispune neînceperea urmăririi penale, încetarea urmăririi penale sau încetarea procesului penal.

Mai mult ca atât, Colegiul statuează că verificarea împlinirii termenului de prescripție este anterioară oricărui examen al fondului, dar prescripția poate fi invocată în tot cursul procesului penal, instanța fiind datoare să o constate din oficiu.

Astfel, raportând normele de drept la circumstanțele de fapt a cauzei, Colegiul penal consideră necesar a-i recunoaște vinovați pe inculpații Luca Isidor și Vutcariova Ecaterina în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 361 alin. (2) lit.b) Cod penal, cu liberarea de pedeapsă penală în legătură cu expirarea termenului de prescripție privind tragerea la răspundere penală, or, infracțiunea comisă de inculpați face parte din categoria infracțiunilor mai puțin grave, iar din momentul

comiterii faptei imputate (consumării infracțiunii) – iulie 2009 (ținând cont de prevederile art. 60 alin. (1) lit.b) Cod penal) și până la adoptarea prezentei decizii au expirat mai mult de 5 ani.

În asemenea circumstanțe Colegiul penal statuează că, în privința inculpaților Luca Isidor și Vutcariova Ecaterina sunt aplicabile prevederile art. 389 alin. (4) pct. 3) Cod de pr. penală în coroborare cu prevederile art. 60 alin. (1) lit. b) Cod penal.

Cu privire la învinuirea adusă inculpaților Luca Isidor și Vutcariova Ecaterina în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 190 alin. (5) Cod penal, instanța de apel va expune anumite considerațiuni:

Potrivit art. 325 alin. (1) Cod de pr. penală, judecarea cauzei se efectuează numai în limitele învinuirii formulate în rechizitoriu.

În corespundere cu art. 385 alin. (1) pct. 1) - 4) Cod de pr. penală, la adoptarea sentinței, instanța de judecată soluționează chestiunile dacă a avut loc fapta de săvârșirea căreia este învinuit inculpatul, dacă această faptă a fost săvârșită de inculpat, dacă fapta întruneşte elementele infracțiunii şi de care anume lege penală este prevăzută ea, dacă inculpatul este vinovat de săvârșirea acestei infracțiuni.

În corespundere cu prevederile art. 113 alin. (1) Cod penal, se consideră calificare a infracţiunii determinarea şi constatarea juridică a corespunderii exacte între semnele faptei prejudiciabile săvârşite şi semnele componenţei infracţiunii, prevăzute de norma penală.

Astfel, Colegiul penal statuează că, principala problemă pusă în discuție pe orice cauză penală se rezumă la vinovăția persoanelor trimise în judecată în raport cu faptele pentru care aceștea sunt acuzate prin ordonanța de modificare a învinuirii din 06 noiembrie 2012.

În cauza de față problema vinovăției este determinată de existenta sau inexistența în acțiunile inculpaților Luca Isidor și Vutcariova Ecaterina a semnelor calificative subsecvente infracțiunii prevăzute de art. 190 alin. (5) Cod penal

În sensul celor menționate urmează a se reține că, încadrarea juridică a faptei joacă un rol crucial în cadrul procesului penal, întrucât în acord cu temeiul legal al acuzațiilor care i se aduc unei persoane se poate organiza o apărare eficientă fundamentată pe contestarea faptelor incriminate cu titlu de acuzație, ceea ce constituie o condiție esențială a echității procedurii garantate de art. 6 din Convenția Europeană.

Din atare considerente, orice schimbare a încadrării juridice atât în sensul atenuării, cât şi a agravării urmează a fi minuțios analizată şi argumentată de instanța diferită cu judecarea cauzei.

Prin alte cuvinte, obiectul cercetării instanței de judecată îl constituie nemijlocit ordonanța de modificare a învinuirii din 06 noiembrie 2012, unde este

descrisă amănunțit învinuirea coroborată cu probatoriul administrat întru dovedirea acestora, instanța urmând a cerceta probele și a se expune dacă vinovăția persoanelor diferite justiției a fost demonstrată.

Conform art. 389 alin. (1) şi (2) Cod de pr. penală, sentința de condamnare se adoptă numai în condiţia în care, în urma cercetării judecătoreşti, vinovăția inculpatului în săvârșirea infracțiunii a fost confirmată prin ansamblul de probe cercetate de instanţa de judecată şi nu poate fi bazată pe presupuneri.

Colegiul penal reține că, sentința de condamnare nu poate fi întemeiată pe presupuneri. Sentința de condamnare trebuie să se bazeze pe probe exacte, când toate versiunile au fost verificate, iar divergențele apărute au fost lichidate şi apreciate corespunzător. Toate îndoielile care nu pot fi înlăturate vor fi interpretate în favoarea inculpatului.

Contradictorialitatea este unul din principiile fundamentale care guvernează procedura penală, în deosebi la faza de judecare a cauzei. În faţa instanței apar două părți egale – partea acuzării şi partea apărării, care trebuie asigurate de către instanță cu posibilități egale de a-şi realiza pozițiile sale, adică urmează a fi asigurat principiul egalității armelor.

Jurisprudența CEDO în nenumărate cazuri a accentuat că, egalitatea armelor presupune că fiecare parte trebuie să obțină o posibilitate rezonabilă de a-şi prezenta cauza în condiții care să nu o plaseze într-o situație mai dezavantajată în raport cu partea opusă. Între părți trebuie să se mențină un echilibru corect (Hot CEDO din 24 februarie 1994, cauza De Haes Gijsels contra Belgiei). Totuși, acest principiu nu este unul absolut, dar poate fi suspus unor limitări și restrângeri.

În același timp se impune a preciza că, potrivit prevederilor art. 6 din Convenție, în dreptul la un proces echitabil se atribuie şi necesitatea motivării hotărârii. Sub acest aspect în cauzele Hiro Balani contra Spaniei, Vandehurk contra Olandei, Ruiz Torija contra Spaniei și Boldea contra României Curtea Europeană a Drepturilor Omului a arătat că, art.6 paragraful 1 din Convenție obligă instanțele să-și motiveze hotărârile.

De asemenea Curtea Europeană a Drepturilor Omului a arătat că, obligația instanței de a motiva hotărârea pronunțată este aceea de a demonstra părților că au fost ascultate (cauza Tatishvili contra Rusiei din 2007).

La fel, art. 6 al Convenției implică în special în sarcina instanței obligația de a examina efectiv mijloacele, argumentele și ofertele de probă ale părților (cauzele Perez împotriva Franței și Van de Hurk împotriva Olandei).

În continuare Colegiul penal relevă că, potrivit art. 93 alin. (1) Cod de pr. penală, probele sunt elemente de fapt dobândite în modul stabilit de prezentul cod, care servesc la constatarea existenței sau inexistenței infracțiunii, la identificarea făptuitorului, la constatarea vinovăției, precum și la stabilirea altor împrejurări importante pentru justa soluționare a cauzei.

În conformitate cu art.101 alin.(1) şi (2) Cod de pr. penală, fiecare probă urmează să fie apreciată din punct de vedere al pertinenței, concludenței, utilității şi veridicității ei, iar toate probele în ansamblu – din punct de vedere al coroborării lor.

Judecătorul apreciază probele conform propriei convingeri, formate în urma examinării lor în ansamblu, sub toate aspectele şi în mod obiectiv, călăuzindu-se de lege.

Analizând probele prezentate de către acuzatorul de stat în susținerea învinuirii înaintate, prin prisma prevederilor art. 27, 99-101 Cod de pr. penală, din punct de vedere al pertinenței, concludenței și veridicității, iar toate probele în ansamblu – din punct de vedere al coroborării lor, Colegiul penal apreciindu-le conform propriei convingeri formate în urma examinării lor în ansamblu, sub toate aspectele şi în mod obiectiv, călăuzindu-se de lege, ajunge la concluzia de a reîncadra acțiunile inculpaților Luca Isidor și Vutcariova Ecaterina din prevederile art. 190 alin. (5) Cod penal în prevederile art.196 alin. (4) Cod penal, cu următoarele semne calificative: *cauzarea de daune materiale în proporţii deosebit de mari prin înşelăciune sau abuz de încredere, dacă fapta nu constituie o însuşire,*

Astfel, în conformitate cu art.52 alin.(1) Cod penal, se consideră componența a infracțiunii totalitatea semnelor obiective şi subiective, stabilite de legea penală, ce califică o faptă prejudiciabilă drept infracțiune concretă. alin.(2) al aceluiași articol stabilește că, componența infracțiunii reprezintă baza juridică pentru calificarea infracțiunii potrivit unui articol concret din codul penal.

Conform art. 113 alin. (1) Cod penal, se consideră calificare a infracțiunii determinarea şi constatarea juridică a corespunderii exacte între semnele faptei prejudiciabile săvârșite şi semnele componenței infracțiunii, prevăzute de norma penală.

În acest context, Colegiul penal ținea menționa că, art. 190 din Codul penal, la data comiterii faptei presupune că dobândirea ilicită a bunurilor trebuie înfăptuită prin înşelăciune sau prin abuz de încredere, elemente care i-au fost incriminate inculpaților. Sub acest aspect, constatăm că *latura obiectivă* a escrocheriei se manifestă prin dobândirea ilicită a bunurilor altei persoane prin înşelăciune sau abuz de încredere.

Astfel, *elementul material* se realizează prin acţiunea de dobândire ilicită a bunurilor altei persoane, fiind întregit cu altele două, conţinute în textul normei de incriminare - înşelăciune sau abuz de încredere.

Prin dobândire ilicită a bunurilor legislatorul prezumă un act opus celui licit, efectuat cu rea-credinţă, prin care făptuitorul obţine (pentru sine sau pentru altul) transmiterea voită în proprietate, posesiune sau detenţie a bunului mobil sau imobil, a altor valori străine sau a dreptului asupra acestora.

Înşelăciunea întruneşte variante (metode), procedee şi tehnici de operare ale făptuitorului cum ar fi: denaturarea informaţiilor despre sine, despre apartenenţa de organizaţie şi posibilităţile financiare; dezinformarea victimei cu privire la marfa, etc.; ascunderea unor informaţii, fapte, împrejurări obligatorii a fi comunicate victimei ş.a..

Abuzul de încredere are la bază relaţiile interpersonale stabilite între făptuitor şi victimă, care la rândul lor au ca suport relaţii de prietenie, de serviciu, de afaceri etc. care, cunoscând o anumită evoluţie şi având amprenta încrederii, sunt exploatate cu rea-voinţă de potenţialul escroc la realizarea faptei infracţionale.

Prin oricare dintre cele două modalităţi - înşelăciunea sau abuzul de încredere, care în realitate se pot suprapune, făptuitorul induce victima în eroare, îi creează o falsă reprezentare a realităţii, indiferent de mijloacele utilizate, pentru a realiza transmiterea voită, sub incidenţa sa ori a altei persoane, a bunului sau dreptului asupra lui, ce aparţine celui supus manoperelor frauduloase.

Pentru existenta infracţiunii de escrocherie este necesar ca victima să fi fost indusă în eroare şi să fi ajuns la o reprezentare greşită a unei situaţii sau împrejurări la momentul dobândirii. Posibilitatea ca un mijloc sau o metodă să inducă în eroare depinde şi de personalitatea victimei, de gradul de instruire, de educaţie, de mediul din care provine, de starea psihică în care se găsea în momentul săvârşirii faptei etc.

Prin urmare, Colegiul penal ținând cont de însemnătatea juridică a laturii obiective a infracțiunii încriminare inculpaților Luca Isidor și Vutcariova Ecaterina, conchide faptul că, acuzarea de stat în mod eronat a reținut subsecvent scopul cupidității personale în acțiunilor celor din urmă, respectiv prin înșelăciune şi abuz de încredere însușirea ilicită a bunurile a SRL „Cidonia”, cauzându-i astfel daune în proporții deosebit de mari.

Or, în prezenta cauză nu putem pune în discuție inducere în eroare a victimei în calitate de reprezentat al SRL ”Cidonia” , în situaţia în care între cei doi agenți economici sau încheiat contracte bilaterale de achiziţie a producţiei agricole, partea contractantă în calitate de cumpărător, fiind în imposibilitate de aşi onora neîntârziat obligaţiile de achitare, în legătură cu intervenirea unor împrejurări ce nu sunt legate de acţiunile sale, în cazul din speţă, ca rezultat al îndeplinirii necalitative a obligaţiilor transportatorului privind asigurarea păstrării bunului în condiţiile stabilite prin contractul de transportare, bunurile vizate alterându-se.

Subsecvent, instanța de apel reține că, partea acuzatorială în învinuirea adusă subiecților activi nu a descris și constatat, mijloacele și modul săvârșirii ei concrete, or reținerea în învinuire precum că „ *Luca Isidor împreună cu Vuctcariova Ecaterina, ca reprezentanți și prin intermediul SRL „ Ialcom-Agro”, au transferat pe contul SRL „Cidonia”, suma de 388 554 lei, iar restul 208 434 lei*

au însuşit-o,, nu echivalează cu constatarea dincolo de orce dubiu a faptei încriminate inculpaților și considerată în mod indubital ca fiind comisă.

Or, deși acuzarea de stat a constatat cauzarea părții vătămate SRL „Cidonia", un prejudiciu material în valoare de 208 434 lei pe care chipurile a fost însușit de inculpați, fără a indica însă care sunt probele administrate în mod legal, din care ar rezulta faptul însușirii respectivei sume de bani, nu poate constituie o acuzare dincolo de orce dubiu, în condițiile în care din materialele cauzei rezultă că producția fructiferă furnizată de către SRL „Cidonia" a fost recepționată de către SRL „Ialcom Agro" şi tot atunci, exportată în Republica Belarus entității ÎI „Vacanova Tatiana", care s-a achitat pentru marfa recepționată prin transfer la contul bancar al SRL „Ialcom Agro", tot odată instanței de apel nu i-au prezentat careva informații din care ar rezulta că sumele bănești în valoare de 208 434 lei au fost în vreun fel extrase de către inculpații Luca Isidor și Vutcariova Ecaterina de pe conturile întreprinderii nominalizate, or, potrivit doctrinei şi practicii judiciare escrocheria se consideră consumată în cazul în care bunul a fost dobândit de la victimă şi infractorul are posibilitatea reală de a o folosi sau dispune de ea la dorința sa personală.

Tot odată, instanța de apel ține a menționa că, sub aspectul laturii obiective, distincţia principală dintre infracţiunea specificată la art.196 Cod penal şi infracţiunea de escrocherie prevăzută la art.190 Cod penal, constă în mecanismul de cauzare a daunelor materiale: *în cazul escrocheriei*, masa patrimonială a victimei este diminuată în aceeaşi proporţie în care sporeşte masa patrimonială a făptuitorului; în cazul infracţiunii prevăzute la art. 196 Cod penal, *masa patrimonială a victimei nu sporeşte în proporţia pe care o exprimă eschivarea făptuitorului de a-şi executa obligaţiile pecuniare faţă de victimă sau masa patrimonială a victimei este diminuată, fără însă a spori masa patrimonială a făptuitorului.*

Pe când în situația noastră imperioasă, instanța de apel în urma verificării *per ansamblu* a bazei factuale prezentate de acuzator coraportată la învinuirea adusă constată că latura obiectivă în acțiunile celor din urmă nu poate fi regăsită în varianta ei consumată, or din materialele cauzei nu s-a demonstrat faptul că inculpații Luca Isidor și Vutcariova Ecaterina la momentul primirii producției fructifere de la către reprezentanții SRL „Cidonia", au urmărit scopul sustragerii contravalorii lor cu sporirea masei patrimoniale și nu au avut intenția să-și execute angajamentul asumat, mai mult ca atât subiecții activi ai infracțiunii în calitate de reprezentanţi ai SRL ''Ialcom Agro" niciodată nu au negat restanţa la plată pe care au avut-o faţă de SRL „Cidonia" şi nici nu sau eschivat de la rambursarea ei, astfel încât, în perioada ce sa scurs, aceştia au restituit-o în mai multe rate, iar potrivit procesului-verbal de verificare a decontărilor între organizaţii, întocmit la 21.03.2019, datoria de plată a fost stinsă integral.

Astfel, instanța de apel conchide că, scopul de cupiditate trasat de către acuzatorul de stat în cadrul învinuirii aduse în cadrul ordonanței de modificare a învinuirii din 06 noiembrie 2012 este unul iluzoriu, totuși la recalificarea faptei infracționale inculpaților Luca Isidor și Vutcariova Ecaterina în comiterea infracțiunii prevăzută de art. 196 alin. (4) Cod penal, instanța de apel constată că, cei din urmă în mod vehement au atentat la *obiectul juridic special* ce are un caracter complex, astfel *obiectul juridic principal* al infracţiunii de cauzare de daune materiale prin înşelăciune sau abuz de încredere ce îl constituie relaţiile sociale cu privire la patrimoniu, care au în conţinutul lor un drept de creanţă. *Obiectul juridic secundar*, îl formează relaţiile sociale cu privire la libertatea manifestării de voinţă şi la minimul necesar de încredere.

Obiectul material al infracţiuni se prezintă în mod diferit, în funcție de modalitatea faptică prin care se exprimă fapta prejudiciabilă. Astfel vom reține în prezența speță situația eschivării de la plata pentru folosirea bunurilor, obiectul material îl reprezintă sumele bănești care urmau a fi primite de făptuitori ulterior a fi transmise către victimă în schimbul bunurilor primite.

În această operă, instanța de apel reține că, în baza contractului din 06.07.2009, SRL „Cidonia" a livrat pentru SRL „Ialcom-Agro" conform facturii fiscale nr. SU2108050 o cantitate de 14 060 kg de caise în sumă de 16 8720 lei, la 07.07.2009 conform facturii fiscale nr.SU2108051 o cantitate de 17 547 kg de caise în sumă de 210 564 lei şi la 08.07.2009 conform facturii fiscale nr.SU 2108052 o cantitate de 18 142 kg de caise în sumă de 217 704 lei, *în total a livrat producție în sumă de 596 988 lei*, la care SRL „Ialcom-Agro" a avut obligația corelativă de a executa la timp și în tocmai obligațiunile pecuniare față de SRL „Cidonia" , astfel creanța pecuniară odată ce nu a fost executată la timp conform dispozițiilor contractuale a generat prezența în atare speță incidența eschivării de la plata în schimbul bunurilor primite.

Victima infracţiunii prevăzute la art. 196 Cod penal poate fi doar proprietarul obiectului material.

În explicarea acestei teze, Colegiul penal atestă că în prezenta cauză victima infracțiunii prevăzută de art. 196 Cod penal este propriu-zis SRL „Cidonia", care în cadrul operațiunilor contractuale i-a fost cauzate prin înșelăciune și abuz de încredere daune materiale în proporţii deosebit de mari, ori eschivarea de la plata neachitării în termenul legal a creanțelor conform facturilor fiscale pentru caisele recepționate de către SRL „Ialcom-Agro", denotă cu desăvârșire faptul acțiunilor ilegale ce în acest sens plasează acțiunile inculpaților Luca Isidor și Vutcariova Ecaterina pe arena penalului, urmând astfel a suporta consecințele de rigoare.

Latura obiectivă a infracțiunii prevăzută de art. 196 Cod penal, are următoarea structură: 1) fapta prejudiciabilă alcătuită din două acțiuni, și anume acțiunea principală ce constă din cauzarea de daune materiale iar cea secundară se exprimă

prin înșelăciune sau abuz de încredere; 2) urmările prejudiciabile sub forma de daune materiale în proporții mari; 3) legătura de cauzalitate dintre fapta prejudiciabilă și urmările prejudiciabile; 4) circumstanțele săvârșirii infracțiunii: dacă fapta nu constituie o însușire.

Asupra faptului dat, instanța de apel conchide că, infracțiunea prevăzută de art. 196 alin. (4) Cod penal, comisă de către inculpații sus menționați a fost săvârşită prin înşelăciune şi abuz de încredere.

Astfel, *înşelăciunea* ca metodă de săvârşire a infracţiunii s-a manifestat prin acţiuni active, care constau în comunicarea informaţiilor false de către SRL „Ialcom-Agro", în detrimentul SRL „Cidonia", în vederea camuflării motivelor reale privitor la eschivarea de la plată în schimbul bunurilor primite de către SRL „Ialcom-Agro".

Tot odată *abuzul de încredere* constă în folosirea relaţiilor speciale de încredere dintre SRL „Ialcom-Agro" şi victima SRL „Cidonia", astfel faptul dat dovedindu-se inclusiv prin achitarea de către SRL „Ialcom-Agro" victimei SRL „Cidonia", costul producției livrate ce a fost exportată cu primul tir, ulterior pentru producția livrată pentru SRL „Ialcom-Agro" conform facturilor fiscale nu și-a îndeplinit obligațiunile corespunzătoare dispozițiilor contractului din 06.07.2009 încheiat în acest sens, fapt prin ce victimei i-a fost cauzate daune materiale în proporții deosebit de mari.

Potrivit art. 126 alin. (1^1) Cod penal, Se consideră proporţii deosebit de mari valoarea bunurilor dobândite, primite, fabricate, distruse, utilizate, transportate, păstrate, comercializate, trecute peste frontiera vamală, valoarea pagubei pricinuite de o persoană sau de un grup de persoane, care depășește 40 de salarii medii lunare pe economie prognozate, stabilite prin hotărârea de Guvern în vigoare la momentul săvârşirii faptei.

Potrivit Hotărârii Guvernului privind aprobarea cuantumului salariului mediu lunar pe economie, prognozat pentru anul 2009, nr. 1248 din 07-11-2008, salariul mediu lunar pe economie, prognozat pentru anul 2013 este în mărime de 3 140 lei, respectiv 40 de salarii medii lunare pe economie pentru anul 2009, constituie 125 600 lei.

Aşadar, suma de 208 434 lei atinge plafonul proporțiilor deosebit de mari, însă este de menționat că acțiunile comisive a inculpaților Luca Isidor și Vutcariova Ecaterina nu constituie o însușire/sustragere, în condițiile în care reieșind din materialele cauzei, adică declarațiile reprezentantului părții vătămate audiată în cadrul instanței de apel, probele scrise cercetate nu denotă dincolo de orice dubiu faptul însușirii respectivei sumă de bani, iar acuzatorul de stat nu a prezentat careva informații plauzibile din care ar rezulta în mod absolut că suma bănească în valoare de 208 434 lei au fost în vreun fel extrasă de către inculpați de pe conturile întreprinderii nominalizate, respectiv acuzatorul de stat nu a dovedit în

mod incontestabil faptul că masa patrimonială a victimei a fost diminuată fără însă a fi sporită masa patrimonială a făptuitorului, ceea ce demonstrează că nu a avut loc în esență fapta de escrocherie.

Mai mult ca atât, Colegiul penal ține a specifica că faptul acțiunile comisive a inculpaților Luca Isidor și Vutcariova Ecaterina nu constituie o însușire/sustragere derivă inclusiv din următoarele aspecte:

Potrivit contractului din 03.07.2009 încheiat între SRL ”Ialcom Agro” şi SRL ”Cidonia” s-a convenit la achiziţionarea prin vânzare-cumpărare a caiselor de soiul ”Nadejda” roada anului 2009 la preţ de 12 lei pentru kilogram, cu condiţia achitării preventive prin transfer a cantităţii procurate (f.d. 9 v. 1), anexa la el, întocmită ulterior de către părţile contractante, confirmând eliberarea de către vânzător a 49 749 kg de caise în stare proaspătă, fără pretenţii din partea cumpărătorului, la preţul de 12 lei pentru kilogram, suma contractată fiind de 596 988 lei, dintre care a fost achitată suma de 102 000 lei, urmând ca cumpărătorul să achite suma restantă de 494 988 lei, în caz contrar să achite penalitatea de 2% (f.d. 10 v. 1).

Respectivele împrejurări fiind confirmate şi prin actul de verificare dintre SRL ”Ialcom Agro” şi SRL ”Cidonia” ca parte componentă a contractului iniţial şi a anexei (f.d. 11-12 v.1); copia recipisei din 25.09.2009 semnată de Luca Isidor, în calitate de director comercial al SRL ”Ialcom Agro”, confirmând angajamentul asumat referitor la achitarea sumei datoriei pentru caise, conform facturilor fiscale cu nr. SU 2108050 - 51 - 52 în sumă de 414 988 lei, prin transferul în luna septembrie 2009 a sumei de 200 000 lei (f.d. 13-14 v.1); facturile fiscale nr. SU 2108050 din 06.07.2009 privind realizarea de către SRL ”Cidonia” în calitate de vânzător, către SRL ”Ialcom Agro” în calitate de cumpărător a 14 060 kg de caise la preţul de 10 lei pentru kilogram, în sumă totală inclusiv cu TVA - 168 720 lei (f.d. 16 v.1), nr. SU 2108051 din 07.07.2009 cu cantitatea de 17 547 lei la cu TVA de 210 564 lei (f.d. 17. V.1) şi nr. SU 2108052 din 08.07.2009 cu cantitatea de 18 141 în sumă totală de 217 704 lei (f.d. 18 v. 1).

Conform actului de verificare între ”SRL ”Ialcom Agro” şi SRL ”Cidonia” suma restantă de 208 434 lei, la data întocmirii lui 11.12.2009 fiind recunoscută de către Luca Isidor în calitate de reprezentant al SRL ”Ialcom-Agro”. (f.d. 107 v. 1).

De rând cu aceasta, potrivit contractului din 04.05.2009 de achiziţie a fructelor pentru anul 2009, încheiat între SRL ”Ialcom Agro” şi ÎI ”Vacanova T”, în suma contractantă a producţiei agricole a fost inclusă şi cantitatea de 60 000 kg de caise (f. d. 72-74 v. 1); prin ordinele de plată confirmându-se transferul în valută străină de către ÎI ”Vacanova T„ către SRL ”Ialcom Agro” pentru achiziţia fructelor, la data de: 07.10.2009 a sumei de 10 071 600 rub. (f.d. 75 v.1) fiind convertită la 675 mii lei MD (f.d. 76-78v.1) şi respectiv 9 670 500 rub. (f.d. 197 v.1), potrivit deciziei IFS nr. 09/67/T/33 din 30.09.2009 s-a permis restituirea din buget a TVA aferentă livrărilor de mărfuri în sumă de 191 894 lei (f.d. 286 v. 1),

celelalte transferuri fiind efectuate de către alte întreprinderi ce nu au tangenţă cu respectiva cauză penală (f.d. 79-81 v. 1).

Respectiv, potrivit informaţiei de la (f.d. 198 v. 1), la data de 26.03.2010 soldul final recunoscut de către SRL ”Ialcom-Agro” în favoarea SRL ”Cidonia” alcătuia 208 434 lei, din xerocopiile jurnalului-order al SRL ”Ialcom-Agro” privind rulajul surselor financiare în trimestrul III a anului 2009 (f.d. 253-255 v.1), soldul rămas pe contul SRL ”Ialcom-Agro” la data de 15.02.2011 fiind de 8 150, 94 lei (f.d. 285 v.1).

În confirmarea inexistenței actului de însușire în sarcina inculpaților Luca Isidor și Vutcariova Ecaterina, Colegiul reţine cererile contractuale de transportare a producţiei agricole din 05.07.2009 şi 13.07.2009 încheiate între SRL ”Ialcom Agro” în calitate de beneficiar şi SRL ”Unic-Service” în calitate de transportator, privind transportarea a 11,5 t şi respectiv 20 t. de caise în Republica Belarus, pretenţia adresată de către partea Belorusă către SRL ”Ialcom Agro” privind livrarea producţiei necalitative ca rezultat al defecţiunilor agregatului transportator (f.d. 193 v.1); documentele anexate la litigiile economice între SRL ”Ialcom Agro” în calitate de beneficiar şi SRL ”Unic-Service” în calitate de transportator (f.d. 135-192; 287-288 v.1); hotărârea judecătoriei economice din 09.02.2010 potrivit cărei a fost respinsă acţiunea formulată de către SRL ”Sebgrup -Trans” cu privire la încasarea de la SRL ”Service-Unic” a sumei contractante de 20 178 lei (echivalentul a 1800 dol. SUA), care constituie preţul serviciilor de transportare a fructelor de la SRL ”Ialcom-Agro” în Republica Belarus, în legătură cu ne onorarea de către acesta a obligaţiilor contractuale privind asigurarea păstrării calitative a producţie, astfel, că din vina transportatorului producţia ajunsă la destinaţie fiind alterată, or după cum s-a constatat, reclamatul nu a alimentat suficient cu freon sistemul de refrigerare a tirurilor (f.d. 201-205 v.2).

Astfel, pe parcursul judecării cauzei s-a constatat că reprezentanţii SRL ”Ialcom-Agro” nu poartă vina în deteriorarea producţiei transportate cu cel de-al doilea tir, vina în acest sens atribuindu-se transportatorului, ce nu a asigurat păstrarea ei în condiţiile stabilite prin contractul de transportare. Pe când inculpaţii în calitate de reprezentanţi al SRL ”Ialcom-Agro” nici-odată n-au negat restanţa pe care au avut-o faţă de SRL ”Cidonia”, nu s-au eschivat de la rambursarea ei, pe perioada ce s-a scurs restituind-o integral, or potrivit procesului-verbal de verificare a decontărilor între organizații, întocmit la 21.03.2019, *datoria de plată a fost stinsă integral*.

Astfel, lipsa intenţiei de escrochrie se demonstrează şi prin faptul, că SRL ”Ialcom-Agro” a achitat către SRL ”Cidonia”, costul a producţiei livrate ce a fost exportată cu primul tir, neesch*****du-se de la obligaţiile contractuale. De aceea constatarea acuzării privind apariţia la inculpaţi în calitate de reprezentanţi al SRL ”Ialcom-Agro”, a intenţiei de însuşire prin escrocherie a producţiei agricole, chiar

la momentul încheierii contractului de furnizare a ei, este una neîntemeiată şi bazată în exclusivitate pe presupuneri. Or, nici una din acţiunile întreprinse ulterior semnării contractului de către inculpaţi, nu denotă eschivarea lor de la obligaţiile contractuale asumate, fapt de altfel confirmat şi de către reprezentanţii SRL ”Cidonia”, care au certificat recuperarea inițial parțială ulterior totală a sumei debitoriale.

În sprijinul acestei concluzii, Colegiul penal va face referire inclusiv la declarațiile reprezentantului părții vătămate, Bulgac Ion care fiind audiat în cadrul instanței de apel a confirmat faptul că, SRL ”Ialcom-Agro” a stins creanța pecuniară față de SRL ”Cidonia.

De altfel, restituirea de către IFS a sumei TVA ca rezultat al exportului producţiei agricole peste hotarele ţării şi respectiv disponibilitatea financiară al SRL ”Ialcom-Agro” de a achita restanţa faţă de SRL ”Cidonia”, nu poate fi interpretată ca o însuşire prin escrocherie a bunurilor, or tocmai evidenţa legală a respectivelor transferuri, denotă lipsa intenţiei infracţionale.

Respectiv, imposibilitatea restituirii de către inculpaţi în calitate de reprezentanţi al SRL ”Ialcom-Agro” a sumei debitoriale, nu constituie temei de condamnare a lor pe art. 190 alin. (5) Cod penal, acuzarea neprezintând în acest sens probe suficiente ce li-ar demonstra intenţia însuşirii prin escrocherie a bunurilor SRL ”Cidonia” la data achiziționării producţiei agricole în baza relaţiilor contractuale.

Referitor la cerința părții apărării privind emiterea în această partea a unei soluții de achitare deoarece fapta inculpaților Luca Isidor și Vutcariova Ecaterina nu întrunește elementele infracțiunii prevăzute art. 190 alin. (5) Cod penal, Colegiul penal *inter alia* o va admite în condițiile în care într-adevăr celor din urmă nu poate fi imputat faptul comiterii infracțiunii de escrocherie, aducă însușietatea ilicită a bunurilor altei persoane prin înșelăciune şi abuz de încredere, de vreme ce reieșind din baza probantă prezentă la materialele cauzei, raționamentele menționate supra, instanța de apel a constatat lipsa unor date obiective care ar confirma decisiv că acțiunile Luca Isidor și Vutcariova Ecaterina a constituit o însușire, fapt ce a permis Colegiului de a ajunge la concluzia recalificării acțiunilor celor din urmă prin prisma comiterii infracțiunii prevăzute de art. 196 alin. (4) Cod penal, ca fiind integral dovedită.

Latura subiectivă a infracțiunii se caracterizează prin intenție directă. În afara de aceasta, făptuitorul trebuie să urmărească un scop special-scop de cupiditate, care nu cuprinde scopul sustragerii, ceia ce și în prezenta speță s-a și realizat în condițiile în care scopul sustragerii nu s-a constatat dat fiind că, prezenta cauză a fost dictată de prezența relațiilor economice a reprezentanților persoanelor juridice, la care inculpații Luca Isidor și Vutcariova Ecaterina au fost în imposibilitate să-și onoreze obligațiunilor contractuale datorită unor situații independente de voința

lor, situația imperioasă ce a generat SRL ”Cidonia” prejudicii materiale în proporții deosebit de mari, fapta neconstituit o însușire.

De rând cu aceasta, se constată că inculpații Luca Isidor și Vutcariova Ecaterina sunt subiecți al infracțiunii prevăzute de art. 196 alin. (4) Cod penal, fiind persoane responsabile, care a atins vârsta răspunderii penale prevăzută la art.21 Cod penal.

În continuare, Colegiul reține că, Curtea Europeană în jurisprudenţa sa a statuat că o instanţă de apel are dreptul incontestabil de a recalifica faptele, însă ca această recalificare să fie compatibilă cu Convenţia, acuzatului trebuie să-i fie acordată posibilitatea de a-şi exercita drepturile la apărare în mod concret, efectiv şi în timp util (a se vedea Pelissier şi Sassi v. Franţa, cererea nr.25444/94, hotărârea din 25 martie 1999, § 62).

Colegiul reține că, calificarea oficială a infracţiunii se efectuează la toate etapele procedurii penale de către persoanele care efectuează urmărirea penală şi de către judecători, or cauza Kokkinakis împotriva Greciei din 25 mai 1993, Curtea Europeană a Drepturilor Omului a statuat că „(...) o infracţiune trebuie să fie definită clar prin lege. Această condiţie va fi îndeplinită atunci când individul poate să ştie, pornind de la prevederea normei pertinente şi la nevoie cu ajutorul interpretării ce-i este dată în jurisprudență, ce acte şi omisiuni sunt de natură să-i angajeze răspunderea penală”

În această ordine de idei, sistematizând cele conturate supra, Colegiul conchide că vinovăţia inculpaților Luca Isidor și Vutcariova Ecaterina a fost integral dovedită, iar acțiunile acestora întrunesc elementele constitutive ale concursului de infracțiunii prevăzute la art. 196 alin. (4) Cod penal.

În concluzie, ca urmare a raționamentelor expuse supra, în baza materialelor dosarului penal și în conformitate cu prevederile art. 385 alin. (1) pct. 1)-4) Cod de procedură penală, instanța de apel a constatat cu certitudine că, Vutcariova Ecaterina
în iulie 2009, îndeplinind funcția de contabil şef al SRL „Ialcomagro”, în urma unei înțelegeri cu cet. Luca Isidor, care nu era angajat al societății nominalizate, i-a transmis acestuia ștampila SRL „Ialcomagro” şi rechizitele bancare necesare pentru ca el să poată încheia contracte din numele societății respective. La 03.07.2009 cet. Luca Isidor, prezentându-se ca director comercial al SRL „Ialcomagro” şi utilizând ștampila şi rechizitele bancare ale acestei societăți, a încheiat cu SRL „Cidonia” un contract de livrare a fructelor.

În baza acestui contract, la 06.07.2009, SRL „Cidonia” a livrat pentru SRL „Ialcomagro” conform facturii fiscale nr. SU2108050 o cantitate de 14 060 kg de caise în sumă de 16 8720 lei, la 07.07.2009 conform facturii fiscale nr.SU2108051 o cantitate de 17 547 kg de caise în sumă de 210 564 lei şi la 08.07.2009 conform

facturii fiscale nr.SU 2108052 o cantitate de 18 142 kg de caise în sumă de 217 704 lei, în total a livrat producție în sumă de 596 988 lei.

Ulterior Vutcariova Ecaterina împreună cu Luca Isidor, ca reprezentanți şi prin intermediul SRL „Ialcomagro", acționând prin înșelăciune și abuz de încredere au transferat pe contul SRL „Cidonia"" 388 554 lei, cauzând daune materiale în proporţii deosebit de mari în sumă de 208 434 lei dacă fapta nu constituie o însuşire.

Prin acțiunile sale, Vutcariova Ecaterina împreună cu Luca Isidor, au comis fapta de daune materiale în proporţii deosebit de mari prin înşelăciune sau abuz de încredere, dacă fapta nu constituie o însuşire, ceia ce constituie o infracțiune prevăzută de art.196 alin.(4) Cod penal.

De asemenea, în iulie 2009 Luca Isidor, care nu era angajat al societății SRL „Ialcomagro", urma unei înțelegeri cu Vutcariova Ecaterina, îndeplinind funcția de contabil şef al SRL „Ialcomagro", i-a transmis acestuia ștampila SRL „Ialcomagro" și rechizitele bancare necesare pentru ca el să poată încheia contracte din numele societății respective. La 03.07.2009 cet. Luca Isidor, prezentându-se ca director comercial al SRL „Ialcomagro" şi utilizând ștampila și rechizitele bancare ale acestei societăți, a încheiat cu SRL „Cidonia" un contract de livrare a fructelor.

În baza acestui contract, la 06.07.2009, SRL „Cidonia" a livrat pentru SRL „Ialcomagro" conform facturii fiscale nr. SU2108050 o cantitate de 14 060 kg de caise în sumă de 16 8720 lei, la 07.07.2009 conform facturii fiscale nr.SU2108051 o cantitate de 17 547 kg de caise în sumă de 210 564 lei şi la 08.07.2009 conform facturii fiscale nr.SU 2108052 o cantitate de 18 142 kg de caise în sumă de 217 704 lei. în total a livrat producție în sumă de 596 988 lei.

Ulterior Luca Isidor împreună cu Vutcariova Ecaterina, ca reprezentanți şi prin intermediul SRL „Ialcomagro", acționând prin înșelăciune și abuz de încredere au transferat pe contul SRL „Cidonia"" 388 554 lei, cauzând daune materiale în proporţii deosebit de mari în sumă de 208 434 lei dacă fapta nu constituie o însuşire.

Prin acțiunile sale, Luca Isidor împreună cu Vutcariova Ecaterina, au comis fapta de daune materiale în proporţii deosebit de mari prin înşelăciune sau abuz de încredere, dacă fapta nu constituie o însuşire, ceia ce constituie o infracțiune prevăzută de art.196 alin.(4) Cod penal.

Astfel, Colegiul penal constată în afara oricăror dubii rezonabile că, acțiunile inculpaților Luca Isidor și Vutcariova Ecaterina întrunesc elementele constitutive ale infracțiunii prevăzute de art.196 alin.(4) Cod penal, astfel prin recalificarea acțiunilor inculpaților Luca Isidor și Vutcariova Ecaterina din prevederile art. 190 alin. (5) Cod penal în baza infracțiuni prevăzut de art. 196 alin. (4) Cod penal, inculpații ne fiindu-i agravată situația inclusiv încălcarea dreptului la apărare.

Mai mult ca atât, Colegiul menționează că infracțiunea prevăzută de art.190 alin. (5) Cod penal, care se califică ca infracțiune gravă, spre deosebire de infracțiunea reglementată la art. 196 alin. (4) Cod penal, care se califică ca infracțiune mai puțin gravă, prevede o pedeapsă mai blândă, astfel, fiind respectate prevederile art. 325 alin. (2) Cod de procedură penală.

În așa mod rezultă că, în cazul în care apare necesitatea de a reîncadra juridic fapta, pentru săvârșirea căreia inculpatul nu a fost pus sub învinuire, instanța trebuie să țină cont că o astfel de modificare a încadrării juridice este posibilă numai când acțiunile inculpatului, ce urmează a fi încadrate în baza altei legi, i-au fost imputate, nu conțin semnele unei infracțiuni mai grave și învinuirea pentru acestea nu se deosebește în mare măsură după circumstanțele reale ale cauzei de învinuirea înaintată definitiv, susținută de procuror în cadrul judecării cauzei, iar modificarea învinuirii nu înrăutățește situația inculpatului și nu afectează dreptul lui la apărare

În astfel de cazuri, instanțele vor ține cont de faptul că învinuirea se consideră mai gravă în cazul când se aplică o altă normă de lege, sancțiunea căreia prevede o pedeapsă mai severă; în învinuire se introduc fapte și episoade adăugătoare, care nu au fost puse la baza învinuirii inculpatului inițial, semne calificative, circumstanțe agravante, care atrag după sine modificarea încadrării în baza unei norme ce prevede o pedeapsă mai severă sau majorează volumul învinuirii, deși nu modifică estimația juridică a celor săvârșite.

Drept învinuire care esențial, după circumstanțele reale, diferă de cea de la început urmează de considerat orice altă modificare a învinuirii (imputarea altor acțiuni în locul celor imputate anterior, imputarea infracțiunii care diferă de cea imputată după obiectul atentat, caracterul faptei și acțiunii), care afectează dreptul inculpatului la apărare.

În aceeași ordine de idei, este inacceptabilă modificarea învinuirii, la etapa judecării cauzei penale, în cazul în care această modificare poate aduce atingere dreptului la apărare al inculpatului.

Reiterând cele expuse anterior, Colegiul penal concluzionează că fapta reținută în sarcina inculpaţilor este similară celei incriminate de către acuzatorul de stat, aceasta nu diferă după obiectul atentat, caracterul faptei și acțiunii și nu conține semnele unei infracțiuni mai grave, de asemenea nu afectează dreptul inculpaţilor la apărare, astfel nu s-au stabilit careva impedimente privind reîncadrarea juridică a faptei inculpaților Luca Isidor și Vutcariova Ecaterina.

Deși vinovăția inculpaților Luca Isidor și Vutcariova Ecaterina pe art. 196 alin. (4) Cod penal a fost demonstrată pe deplin, aceștea urmează a fi liberați de pedeapsă penală în legătură cu expirarea termenului de prescripție privind tragerea la răspundere penală din următoarele considerente:

Potrivit art. 389 alin. (4) pct.3) Cod de procedură penală, *sentința de condamnare se adoptă fără stabilirea pedepsei*, cu liberarea de răspundere penală în cazurile prevăzute în art.57 şi 58 din Codul penal, *cu liberarea de pedeapsă în cazul prevăzut în art.93 din Codul penal sau al expirării termenului de prescripție.*

În conformitate cu art. 60 alin. (1) lit. b) Cod penal, persoana se liberează de răspundere penală dacă din ziua săvârșirii infracțiunii au expirat 5 ani de la săvârșirea unei infracțiuni mai puțin grave.

Alin. (2) al aceleași norme indică că, prescripția curge din ziua săvârșirii infracțiunii şi pînă la data rămânerii definitive a hotărârii instanței de judecată.

În acest sens Colegiul penal conchide că, infracțiunea prevăzută la art. 196 alin. (4) Cod penal este o infracțiune mai puțin gravă și prevede în calitate de pedeapsă cu amendă de la 1000 la 2000 unităţi convenţionale sau cu închisoare de până la 3 ani.(*în redacția de până la modificarea sancțiunii prin Legea nr.207 din *****.07.2016, în vigoare 07.11.2016*)

Având în vedere cele menționate supra Colegiul penal relevă că, din punctul de vedere al rolului şi efectelor pe care prescripția le are în câmpul dreptului penal, ea constituie o situație de fapt producătoare de consecințe juridice referitoare la raportul juridic de drept penal, pe de o parte, sub aspectul activ al acestuia, adică al dreptului de a aplica pedeapsa şi de a impune executarea acesteia, iar pe de altă parte, sub aspectul pasiv al acestui raport, adică al obligației de a suporta şi executa pedeapsa aplicată.

În corespundere cu art. 395 alin. (1) pct. 2) şi 3) Cod de procedură penală, în dispozitivul sentinței de condamnare trebuie să fie arătate constatarea că inculpatul este vinovat de săvârșirea infracțiunii prevăzute de legea penală, categoria şi mărimea pedepsei aplicate inculpatului. În caz dacă instanța îl găsește pe inculpat vinovat, dar îl liberează de pedeapsă pe baza prevederilor respective ale Codului penal, ea este datoare să menționeze aceasta în dispozitivul sentinței.

În virtutea celor expuse supra, Colegiul penal scoate în evidență că, prescripția tragerii la răspundere penală reprezintă un tip de liberare de răspundere penală pentru o infracțiune datorită trecerii, în anumite condiții, a unui anumit interval de timp de la data săvârșirii ei.

Justificarea prescripției este strâns legată de rațiunea represiunii penale și, de aceea, după trecerea unui timp îndelungat de la săvârșirea infracțiunii, aplicarea pedepsei devine ineficientă în raport cu scopul pedepsei penale. Prevenția generală nu se mai realizează fiindcă rezonanța socială a faptei scade considerabil, iar infractorul, asupra căruia planează tot timpul amenințarea pedepsei, se poate îndrepta.

Concomitent cu expirarea termenului prescripției tragerii la răspundere penală se stinge și dreptul statului de a stabili răspunderea penală și de a aplica pedeapsa prevăzută de lege pentru infracțiunea comisă, stingându-se totodată și obligația

infractorului de a mai suporta consecințele săvârșirii infracțiunii (răspunderea penală). Constatând intervenirea prescripției, organul de drept va dispune neînceperea urmăririi penale, încetarea urmăririi penale sau încetarea procesului penal.

Mai mult ca atât, Colegiul statuează că verificarea împlinirii termenului de prescripție este anterioară oricărui examen al fondului, dar prescripția poate fi invocată în tot cursul procesului penal, instanța fiind datoare să o constate din oficiu.

Astfel, raportând normele de drept la circumstanțele de fapt a cauzei, Colegiul penal consideră necesar a-i recunoaște vinovați pe inculpații Luca Isidor și Vutcariova Ecaterina în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 196 alin. (4) Cod penal, cu liberarea de pedeapsă penală în legătură cu expirarea termenului de prescripție privind tragerea la răspundere penală, or, infracțiunea comisă de inculpați face parte din categoria infracțiunilor mai puțin grave, iar din momentul comiterii faptei imputate (consumării infracțiunii) – iulie 2009 (ținând cont de prevederile art. 60 alin. (1) lit.b) Cod penal) și până la adoptarea prezentei decizii au expirat mai mult de 5 ani.

În asemenea circumstanțe Colegiul penal statuează că, în privința inculpaților Luca Isidor și Vutcariova Ecaterina sunt aplicabile prevederile art. 389 alin. (4) pct. 3) Cod de pr. penală în coroborare cu prevederile art. 60 alin. (1) lit. b) Cod penal.

Cu referire la acțiunea civilă în latura prejudiciului material, Colegiul penal va expune următoarele:

Conform art.1398 alin.(1) Cod civil, cel care acţionează faţă de altul în mod ilicit, cu vinovăţie este obligat să repare prejudiciul patrimonial, iar în cazurile prevăzute de lege, şi prejudiciul moral cauzat prin acţiune sau omisiune.

Astfel, Colegiul penal constată că prin probele cauzei penal cercetate suplimentar în instanța de apel, s-a confirmat cauzarea prejudiciului părții vătămate SRL ”Cidonia”, suma prejudiciului fiind recunoscută și de inculpați, astfel urmând a fi încasată suma solicitată prin acțiunea civilă în mărime de 107739 (o sută șapte mii șapte sute treizeci și nouă) lei.

Totodată, ținând cont de faptul că la moment prejudiciul deja a fost achitat/stins, fapt confirmat prin copia bonului de plată și procesului-verbal de verificare a decontărilor dintre SRL ”Cidonia” și SRL ”Ialcom-Agro” (f.d.124, 125 vol.V) precum și de reprezentantul părții vătămate în ședința instanței de apel, Colegiul nu va pune în executare hotărârea în partea dată.

***Tot odată, acțiunea civilă suplimentară în latura încasării din contul inculpaților Vutcariova Ecaterina și Luca Isidor în beneficiul părții vătămate SRL ”Cidonia” a cheltuielilor de judecată se respinge ca nefondată, din următoarele considerente*:**

Potrivit art. 385 alin.(1) pct.10, 14) Cod de pr. penală, la adoptarea sentinţei, instanţa de judecată soluţionează dacă trebuie admisă acţiunea civilă, în folosul cui şi în ce sumă; cine şi în ce proporţie trebuie obligat să plătească cheltuielile judiciare;

În acest sens, Colegiul penal conchide faptul că de către Directorul SRL ”Cidonia”, ***** Bulgac a fost formulată acțiune civilă suplimentară privind recuperarea prejudiciului material înaintat pe marginea prezentei cauzei, menționând faptul că, pe parcursul examinării speței a suportat inclusiv cheltuieli de deplasare la organele de drept cât și cheltuieli ce țin de asistență juridică, fapt prin ce solicită în mod solidar de la inculpații Luca Isidor și Vutcariova Ecaterina în beneficiul SRL ”Cidonia”, *suma de 120 000 lei*.(f.d.86-97, Vil.V):

În ordinea prevăzută de lege, a fost solicitată opinia participanților la proces:

Procurorul a susținut acțiunea civile înaintate de Directorul SRL ”Cidonia”.

Avocatul Alexei Lungu cât și inculpații Vutcariova Ecaterina și Luca Isidor au solicitat respingerea acțiunii civile ca nefondate.

Avocatul Ion Ciorba în interesele părții vătămate SRL ”Cidonia”, a susținut acțiunea civilă și a solicitat de a fi admisă integral.

Verificând legalitatea şi temeinicia acţiunii civile înaintate în cadrul prezentei cauze penale, Colegiul penal consideră necesar de a o respinge, reieşind din următoarele considerente:

Conform prevederilor art. 387 alin. (1) Cod de pr.penală, o dată cu sentinţa de condamnare, instanţa de judecată, apreciind dacă sînt dovedite temeiurile şi mărimea pagubei cerute de partea civilă, admite acţiunea civilă, în tot sau în parte, *ori o respinge.*

În conformitate cu art. 219 alin.(1) Cod de pr.penală, acţiunea civilă în procesul penal poate fi intentată la cererea persoanelor fizice sau juridice cărora le-au fost cauzate prejudicii materiale, morale sau, după caz, le-a fost adusă daună reputaţiei profesionale nemijlocit prin fapta (acţiunea sau inacţiunea) interzisă de legea penală sau în legătură cu săvîrşirea acesteia.

Conform art.225 alin.(1) Cod de pr.penală, judecarea acţiunii civile în procesul penal, indiferent de valoarea acţiunii, se efectuează de către instanţa de competenţa căreia este cauza penală.

Potrivit art.2***** alin. (2) Cod de pr.penală, Instanţa de judecată poate obliga condamnatul să recupereze cheltuielile judiciare, cu excepţia sumelor plătite interpreţilor, traducătorilor, precum şi apărătorilor în cazul asigurării inculpatului cu avocat care acordă asistenţă juridică garantată de stat, atunci cînd aceasta o cer interesele justiţiei şi condamnatul nu dispune de mijloacele necesare. Achitarea cheltuielilor judiciare poate fi suportată şi de condamnatul care a fost eliberat de pedeapsă sau căruia i-a fost aplicată pedeapsă, precum şi de persoana în privinţa căreia urmărirea penală a fost încetată pe temeiuri de nereabilitare.

Potrivit art. 96 alin. (1) pct.4) Cod de pr.penală, În cadrul urmăririi penale şi judecării cauzei penale trebuie să se dovedească: ***caracterul şi mărimea daunei cauzate prin infracţiune;***

Analizând cerinţa reprezentantului SRL ”Cidonia”, cu privire la recuperarea cheltuielelor de asistenţă juridică inclusiv de deplasare la organele de drept din contul inculpaților Vutcariova Ecaterina și Luca Isidor, Colegiul penal la determinarea cuantumului va ţine cont de practica Curţii Europene a Drepturilor Omului, potrivit acesteia partea care a câştigat procesul nu va putea obţine rambursarea unor cheltuieli decât în măsura în care se constată ***realitatea, necesitatea şi caracterul lor rezonabil*** (cauzele Costin împotriva României, Străin împotriva României, Stere şi alţii împotriva României, Raicu împotriva României).

La fel CtEDO cere o dare de seamă cu privire la lucrul efectuat de avocat, în care să fie descrise suficient de detaliat acţiunile întreprinse şi timpul cheltuit pentru acestea. Neprezentarea dării de seamă a dus la respingerea pretenției cu privire la costuri și cheltuieli (a se vedea Lupăcescu și alții c. Moldovei, 21/03/2006, § 40 şi Amihalachioaie c. Moldovei, 20/04/2004, § 47).

Stabilind dacă costul asistenței juridice solicitate de reclamant este rezonabil, CtEDO a luat în calcul noutatea și complexitatea chestiunilor de fapt şi de drept puse în discuție (Manole și alții c. Moldovei, 13/07/2010, § 11).

Ţinând cont de jurisprudenţa CEDO, cheltuielile pentru asistenţa juridică trebuie să fie necesare, realmente angajate şi rezonabile ca mărime. Pentru dovada cheltuielilor suportate, prin prisma practicii CtEDO, se evidenţiază necesitatea prezentării de către partea care pretinde compensarea cheltuielilor a următoarelor documente:

-dovada achitării onorariilor avocaţilor (copii de pe dispoziţiile de plată prin virament sau bonurile de plată);

-copia de pe facturile de strictă evidenţă, emisă pentru clienţi-persoane juridice şi în alte cazuri stabilite de legislaţie;

-listă detaliată a actelor/acţiunilor efectuate de avocat şi orarul timpului aferent acestora.

Astfel, Colegiul penal pentru a face o apreciere corectă la determinarea cuantumului compensaţiei acordate, va ţine cont inclusiv de: complexitatea cauzei; noutatea şi dificultatea problemelor juridice din speţă; aportul avocatului la soluţionarea cauzei; timpul şi munca depusă de avocat; rezultatul obţinut.

Apreciind conţinutul acţiunii civile înaintate, Colegiul penal consideră că pretinsa compensaţie în mărime de 120 000 lei, în raport cu condiţiile art.96 Cod de pr.penală şi jurisprudenţa CtEDO, nu a fost dovedită standardului dincolo de orce dubiu.

De asemenea, Colegiul penal în susținerea poziției sale ține a puncta faptul că acţiunea civilă înaintată nu este însoţită de documente ce ar face dovadă achitării

onorariului avocatului (copii de pe dispoziţiile de plată prin virament sau bonurile de plată), listă detaliată a actelor/acţiunilor efectuate de avocat şi orarul timpului aferent acestora, contractului de asistenţă judiciară autentificat corespunzător din 30.12.2011, alte documente ce ar justifica suma de 120 000 lei.

Tot odată, cât priveşte certificatul eliberat de contabilul-şef al SRL ’’Cidonia” din 11.09.2019 (f.d.83, Vol.V), Colegiul penal menţionează că acesta nu poate fi reţinut ca dovadă justă a cheltuielilor suportate de SRL ’’Cidonia”, or conținutul său evaziv nu exclamă în sine arsenalul cheltuielelor în consecutivitatea lor nemijlocită.

În continuare, instanța de apel pe fonul cheltuielelor de deplasarea solicitate de directorul SRL ’’Cidonia”, ține a menționa că chestiunea solicitată de asemenea va rămâne fără examinare în condițiile în care Colegiului penal nu i-au fost prezentate careva date obiective care ar justifica costul real celor invocate, astfel analizând circumstanțele cauzei, instanța de apel găsește necesar de a respinge acțiunea civilă suplimentară înaintată de către Directorul SRL ”Cidonia”, ***** Bulgac ca find nefondată, or careva probe care ar certifica ***realitatea, necesitatea şi caracterul lor rezonabil*** în sensul solicitat nu au fost administrate în modul corespunzător

Soluția instanței de apel asupra măsuri asiguratorii în vederea reparării prejudiciului cauzat de infracţiune:

Potrivit art. 385 alin.(1) pct.12) Cod de pr. penală, la adoptarea sentinţei, instanţa de judecată soluţionează dacă urmează să fie ridicat sechestrul asupra bunurilor;

Colegiul penal menționează că, jurisprudenţa CEDO a statuat în cauza *Dogmoch contra Germaniei,* 26315/03, din 18 septembrie 2006, că mandatul de sechestru este o măsură provizorie, luată în contextul investigaţiilor penale şi destinată, în principal, să garanteze pretenţiile cu caracter civil, care ar fi putut să fie înaintate ulterior de terţe părţi lezate, iar sechestrul asigurător nu reprezintă o acuzaţie în materie penală, în sensul art. 6 din Convenţia Europeană a Drepturilor Omului (CEDO).

CEDO a notat că, în cadrul unei investigaţii penale, sechestrul asigurător vizează în principal garantarea executării unei eventuale creanţe, ce va fi recunoscută în favoarea unor terţi lezaţi prin infracţiunea ce face obiectul judecăţii ori pentru a se garanta executarea unei eventuale pedepse constând în confiscarea unor bunuri. Totuşi, CEDO a constatat că atât stabilirea unor drepturi de creanţe ale unor terţi, cât şi confiscarea sunt măsuri ce urmează a fi luate în cadrul unor proceduri separate, ulterioare, astfel încât procedura de instituire a sechestrului nu constituie o judecată asupra unei acuzaţii în materie penală, în sensul art. 6 CEDO.

De asemenea, în cauza *Raimondo versus Italia*, 1*****54/87, din 22 februarie 1994, CEDO a statuat că sechestrul era prevăzut de legislaţia naţională a

reclamantului şi nu intenţiona deposedarea acestuia de bunurile sale, acesta fiind o măsură provizorie destinată să asigure că proprietatea să fie ulterior confiscată, dacă va fi cazul. Astfel, măsura, prin sine, a fost justificată în interesul general şi, stabilindu-se că nu se poate spune că aplicarea unei asemenea măsuri la această etapă a procedurilor a fost disproporţionată cu scopul urmărit.

Astfel, prin încheierea Judecătoriei Ungheni din 19.11.2012 (f.d.221, Vol.II) s-a dispus punerea sechestrului pe casa de locuit și terenul aferent acesteia ce aparține cu drept de proprietate lui Vutcariova Ecaterina situate în or. ***** str. ***** *****, cu numerele cadastrale ***** și a bunurilor imobile ce aparțin cet. Luca Isidor, situate în r. *****, s. ***** str. *****numerele cadastrale ***** precum și terenurile cu numerele cadastrale *****.

Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 16.01.2013 (f.d.244, Vol. II) au fost respinse ca nefondate recursurile inculpaților Vutcariova Ecaterina și Luca Isidor declarate împotriva încheierii Judecătoriei Ungheni din 19.11.2012, fiind constatată legalitatea și temeinicia acesteia.

La data de 18.05.2023, de către avocatul Lungu Alexei în interesele inculpaților Vutcariova Ecaterina și Luca Isidor a fost depusă cerere privind scoaterea de sub sechestru a bunurilor imobile ce aparțin inculpaților Vutcariova Ecaterina și Luca Isidor (f.d.48, Vol. VII).

În motivarea cerințelor sale, apărarea a menționat faptul că, păstrarea bunurilor inculpaților Vutcariova Ecaterina și Luca Isidor sub sechestru a decăzut, dat fiind că paguba materială invocată de parte vătămată a fost stinsă, prin urmare se impune admiterea cererii ca fiind fondată.

Colegiul penal analizând cererea formulată de către avocatul Alexei Lungu în interesele inculpaților Vutcariova Ecaterina și Luca Isidor consideră necesar de a o admite în condițiile în care a decăzut necesitatea de a menţine bunurile sub sechestru.

Aceasta pentru că, potrivit art. 210 alin. (1) Cod de pr.penală, legiuitorul RM a reglementat expres că, *bunurile se scot de sub sechestru prin hotărîrea organului de urmărire penală sau instanţei dacă*, în urma retragerii acţiunii civile, modificării încadrării juridice a infracţiunii incriminate bănuitului, învinuitului, inculpatului ori din alte motive, *a decăzut necesitatea de a menţine bunurile sub sechestru.* Instanţa de judecată, judecătorul de instrucţie sau procurorul, în limitele competenţei lor, ridică sechestrul asupra bunurilor şi în cazurile în care constată ilegalitatea punerii acestora sub sechestru de către organele de urmărire penală fără autorizaţia respectivă.

Urmare celor expuse, odată ce prejudiciul material cauzat prin infracțiune a fost recuperat de către inculpații Vutcariova Ecaterina și Luca Isidor în beneficiul SRL ’’Cidonia” în sumă totală de 208 434 lei, instanța de apel ajunge la concluzia că a decăzut necesitatea de a menţine în continuare bunurile sub sechestru, fapt

pentru ce va dispune scoatere de sub sechestru a bunurilor imobile situate în r-ul ***** s. ***** str. *****numerele cadastrale ***** precum și terenurile cu numerele cadastrale *****, ce aparțin cet. Luca Isidor, respectiv scoaterea de sub sechestru a bunrilor imobile situate în or. *****, str. ***** *****, cu numerele cadastrale *****, ce aparțin cet. Vutcariova Ecaterina.

Raportând circumstanțele date la materialele cauzei, instanța de apel ajunge la concluzia, de a admite apelurile procurorului în Procuratura raionului Ungheni, Victoria Popov, a avocatului Bulbuc Boris în interesul inculpaților Luca Isidor și Vutcariova Ecaterina și a avocatului Ion Ciorba în interesul părții vătămate SRL ”Cidonia”, declarate împotriva sentinţei Judecătoriei Ungheni din 10.06.2013, sentință care se casează în latura penală, inclusiv din alte motive, cu pronunțarea unei noi hotărâri potrivit modului prevăzut pentru prima instanță, reieșind din cele expuse supra.

Conducându-se de art. 415 alin. (1) pct. 2) Cod de pr.penală, Colegiul penal al Curţii de Apel Bălţi,

d e c i d e

Admite apelurile procurorului în Procuratura raionului Ungheni, Victoria Popov, a avocatului Bulbuc Boris în interesul inculpaților Luca Isidor și Vutcariova Ecaterina și a avocatului Ion Ciorba în interesul părții vătămate SRL ”Cidonia”, declarate împotriva sentinţei Judecătoriei Ungheni din 10.06.2013, sentință care se casează în latura penale, inclusiv din alte motive, cu pronunțarea unei noi hotărâri potrivit modului prevăzut pentru prima instanță după cum urmează:

Vutcariova Ecaterina se recunoaște vinovată în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 361 alin. (2) lit.b) Cod penal și în temeiul art. 60 alin. (1) lit. b) Cod penal, art. 389 alin. (4) pct.3) Cod de pr.penală, se liberează de pedeapsă penală în legătură cu intervenirea termenului de prescripție.

Vutcariova Ecaterina se recunoaște vinovată de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 196 alin. (4) Cod penal, și în temeiul art. 60 alin. (1) lit. b) Cod penal, art. 389 alin. (4) pct.3) Cod de pr.penală, se liberează de pedeapsă penală în legătură cu intervenirea termenului de prescripție.

Luca Isidor se recunoaște vinovat în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 361 alin. (2) lit.b) Cod penal și în temeiul art. 60 alin. (1) lit. b) Cod penal, art. 389 alin. (4) pct.3) Cod de pr.penală, se liberează de pedeapsă penală în legătură cu intervenirea termenului de prescripție.

Luca Isidor se recunoaște vinovat de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 196 alin. (4) Cod penal, și în temeiul art. 60 alin. (1) lit. b) Cod penal, art. 389 alin. (4) pct.3) Cod de pr.penală, se liberează de pedeapsă penală în legătură cu intervenirea termenului de prescripție.

Dispozițiile sentinței în latura acțiunii civile se menține fără a fi pusă în executare, în legătură cu achitarea sumei prejudiciului.

Acțiunea civilă în latura încasării din contul inculpaților Vutcariova Ecaterina și Luca Isidor în beneficiul părții vătămate SRL ”Cidonia” a cheltuielilor de judecată se respinge ca nefondată.

Se dispune scoatere de sub sechestru a bunurilor imobile situate în r-ul ***** s. ***** str. *****numerele cadastrale ***** precum și terenurile cu numerele cadastrale *****, ce aparțin cet. Luca Isidor.

Se dispune scoaterea de sub sechestru a bunrilor imobile situate în or. *****, str. ***** *****, cu numerele cadastrale *****, ce aparțin cet. Vutcariova Ecaterina.

Decizia este susceptibilă de a fi pusă în executare din momentul adoptării, dar poate fi atacată cu recurs la Curtea Supremă de Justiţie în termen de două luni de la data comunicării deciziei integrale.

Dispozitivul deciziei adoptat şi pronunţat public la data de 27.11.2023.

Decizia motivată pronunţată şi înmânată părților la data de 16.01.2024 ora 12:00.

Preşedinte de şedinţă, judecător: **Ion Talpa**

Judecătorii: **Oxana Mironov**

Svetlana Șleahtițki